

ilerici YURTSEVER gençlik

21 HAZİRAN 1976
YIL : 1 — SAYI : 16
250 Kuruş

FAŞİST MHP VE ÜLKÜ OCAKLARININ KAPATILMASI, FAŞİST YUVALARININ DAĞITILMASI İÇİN BÜTÜN ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLER EYLEM BİRLİĞİ YAPMALIDIR.

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR!

FAŞİST YUVALAR DAĞITILMALIDIR!

İnsanlık, sınıflı toplumların oluştuğu çağlardan buyana sayısız baskı ve terör rejimlerinden geçti. Ezilen, sömürülen halk kitleleri çeşitli despotluklar yaşadı. Ama bunlardan en saldırganı, en yıldırıcı olanı kuşkusuz **FAŞİZMDİR.**

Emperyalizmin tekelci aşamasına özgü bir olgu olarak ortaya çıkan faşizm, aynı zamanda tüm insanlığı topyekün bir savaşın içine sürükledi. İkinci Dünya Savaşı, yeryüzünün gördüğü savaşların en korkuncu, en yıkıcı olanıydı.

Bu savaşın bitişi, faşist orduların yenilgisi kadar, bizzat faşist ideolojinin, tekelci sermayenin en gerici, en saldırgan ve en militarist çevrelerinin ideolojisinden başka bir şey olmayan bu ideolojinin yenilgisini de ilân ediyordu. **«Üstün ırk», «Milli Devlet, Güçlü İktidar»** gibi sloganları kendisine bayrak yapanlar, faşizmi bir dünya sistemi haline getirmek isteyenler sonunda yok olup gittiler. Ama onlar, başka uluslara, halklara olduğu kadar, bizzat kendi uluslarına da yıllarca kan kusturmuşlardır. **«Başkalarını ezen bir ulusun kendisi de özgür olamaz»** sözünün doğruluğunu en başta Alman, İtalyan ulusları en acı deneylerle görmüş ve yaşamışlardır.

Emperyalizmin ekonomik ve politik bunalımlarının alabildiğine şiddetlendiği 1920, 1930 yıllarında faşizm, orta ve küçük mülk sahipleri için, bunların belirli kesimleri için bir çıkış yolu olarak benimsenebilmişti. Ama faşist kudurganlığı gören bütün dünya halklarının, emekçi yığınlarının savaş sonrasında faşizme karşı nefreti öylesine derindi ki, faşizme karşı savaşın aralıksız sürdürülmesi gereğini açıkça görebiliyorlardı. İnsanlık faşizmi, yeni bir savaşı artık yaşamak istemiyordu. Nitekim, bu amaçla etkin önlemler alınıyor, faşist örgütler kapatılıyordu. Büyük ölçüde işçi ve emekçi sınıfların dirençleriyle gerçekleşen bu önlemler, bazı Avrupa ülkelerinde daha da ileri noktalara ulaştı. Bunlar, işçi sınıfının, emekçi halkın demokratik kazanımlarından biri olarak bugün de

yaşayagelmektedir.

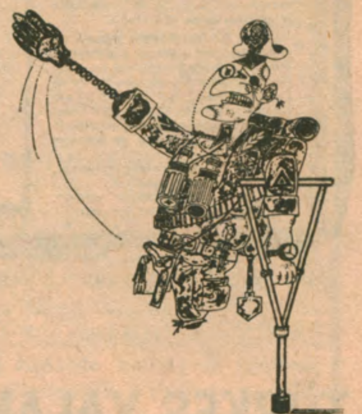
Buna karşılık ülkemizde faşist örgütlenmeleri yasaklayan yeterli güvenceler yok. Bu şöyle dursun, Ceza Kanunu ve daha pek çok kanunlar, faşist maddelerle doludur. Daha da öte de, **faşist bir parti, yıllardır halkımızın bağrında kara bir yılan gibi yaşayagelmektedir.** İşçi sınıfına, ilerici, demokratik güçlere karşı yürütülen kanlı saldırıların başını çeken bu parti, şimdilerde ise, eli kanlı MC iktidarının ortaklarından biridir.

ÜLKEMİZİDE FAŞİST TIRMANIŞ ARTIYOR

Ülkemiz, işbirlikçi burjuvazi ve gerici güçlerle, işçi sınıfı ve ilerici güçler arasındaki sınıf savaşının sertleştiği bir dönemde yaşıyor. Ekonomik, politik ve toplumsal yaşamın her alanını kapsayan bu savaşım, işçi sınıfının ve ilerici güçlerin birleşik, yığınsal eylemleriyle ileri boyutlar ve yeni biçimler kazanıyor.

İşte bu nokta da işbirlikçi burjuvazi ve gerici güçler, egemenliklerini sürdürmek için saldırılarını daha da arttırmaktadırlar. Ülkemizi adım adım faşizme doğru sürüklemektedirler.

Kapitalist dünyanın bütününe özgü bir tehlike olarak varlığını sürdüren faşizm, ekonomik ve politik bunalımların derinleştiği, işçi ve emekçi sınıfların eylemlerinin yükseldiği dönemlerde marazi bir hastalık olarak kendini göstermekte, azgınlaşmaktadır. Tekelci sermaye, faşizmi, bunalımlarını çözmekte kullanacağı

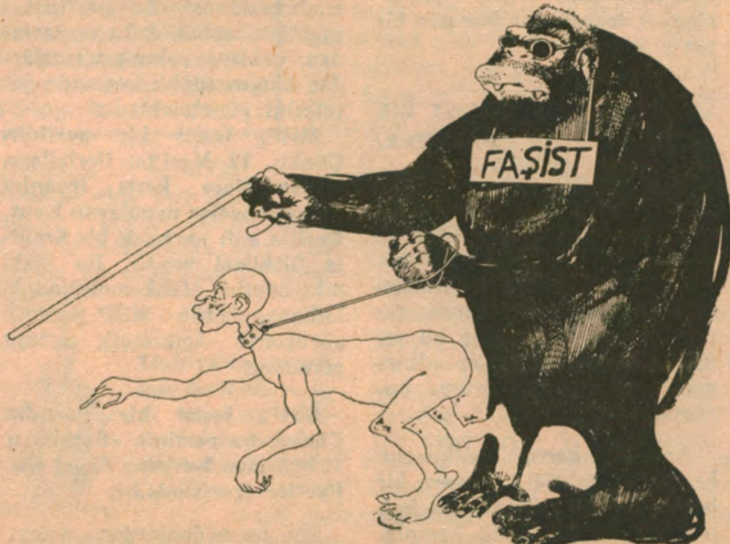

yedek bir güç olarak ayakta tutmaktadır.

Bu olgu, ülkemiz için de geçerlidir.

MC'nin işbaşına geçmesiyle birlikte ülkemizde faşizm tehlikesi daha da arttı. Faşizme tırmanma süreci alabildiğine hızlandı. 15 aylık MC iktidarı, ekonomik ve politik yıkımdan, baskı ve terörden başka bir şey getirmedi. Devleti içten faşistleştirmek amacıyla azılı gericiler, MHP militanları kilit noktalara yerleştirildi.

(Devamı 2. Sayfada)

başyazı

FAŞİST ÖRGÜTLERİN KAPATILMASI İÇİN GÜÇBİRLİĞİ

Faşizm bir gecede gelmez. Faşizm, belirli bir tırmanma sürecinin sonucudur. Bir ülkede faşizmin tırmanma süreci ve biçimi, o ülkenin ekonomik, sosyal, politik özelliklerine; sınıfların mevzileniş biçimine; o ülkenin dünya konjonktürü içerisindeki yerine ve dünyadaki güç dengesine göre değişir. Hangi biçim altında gelirse gelsin, faşizm, insanlığın can düşmanıdır; faşizm, kan, acı, gözyaşı demektir.

Ülkemiz de faşizmin ağır tehdidi altındadır. Bu ağır tehdit, emperyalizmin

Devamı 11. sayfada

MHP ve ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR!

FAŞİST YUVALAR DAĞITILMALIDIR!

faşist demagojinin bir örneği

ÖRSAN ÖYMEN

BONN'DAN BİLDİRİYOR

MHP'nin, Almanya'da örgüt kurduğu doğrulandı

● Westefalya eyaleti İçişleri Bakanı, «MHP, 1974'de Kemptem şehrinde tescil edildi» dedi

MİLLİYET 18 Haziran 1976

KUZEY-Ren Westfalya eyaleti İçişleri Bakanı Eyalet Meclisinde bir soru önergesini cevaplandırırken MHP'nin 9 nisan 1974'de Kemptem şehrinde tescil edilmiş olduğunu doğrulamıştır.

Sosyal Demokrat Parti üyesi (SPD) Hein'in **"MHP'nin Almanya'da ve bölgemizde örgütü var mıdır? Varsa ne zaman nereden izin alınmıştır?"** şeklinde sorusunu eyalet İçişleri Bakanı şöyle cevaplandırmıştır:

2 CHP'li, Ülkü Ocakları hakkındaki araştırmayı MC'nin engellediğini söyledi

ANKARA, ÖZEL

CHP İstanbul milletvekilleri **Hasan Basri Akgiray** ve **Doğan Öztunç**, dün Meclis'te ortak bir basın toplantısı düzenleyerek, bundan bir yıl önce Ülkü Ocakları ile ilgili bir Meclis

S. 10. S. 1'de

TÜRKEŞ, ANAYASA MAHKEMESİNDEKİ DAVA İLE İLGİLİ OLARAK AÇIKLAMA YAPTI

MHP LİDERİ TÜRKEŞ

TERCÜMAN 18 Haziran 1976

MHP Genel Başkanı, Almanya'da teşkilâtları olmadığını tekrarladı

ANKARA (YAVUZ DONAT)

Başbakan Yardımcısı ve MHP Genel ...

CHP Milletvekili Haluk Ulman'ın Alman ve Avrupa parlamentosunda bazı kimselerle anlaşarak MHP aleyhinde girişimler

POLİTİKA KAZANI

ÖRSAN ÖYMEN

Milliyet 18 Haziran 1976

BIZIM kepçe Almanya'da ama, bir kulağımız da Türkiye'de.. Anadolu Ajansı ve ANKA Ajansının buraya ulaşan tekleksierinden öğrendik...

MHP yöneticileri, Almanya'da örgütleri bulunmadığını açıklamışlar..

İyi, güzel de...

Ya şu belgelere ne derler acaba:

* * *

Bütün bu fotokopiler bir şey anlatamıyorsa, Federal Alman parlâmentosunun 17 mart 1976 tarih ve 229'uncu oturumunda 7-4865 sayılı tutanağa bakalım:

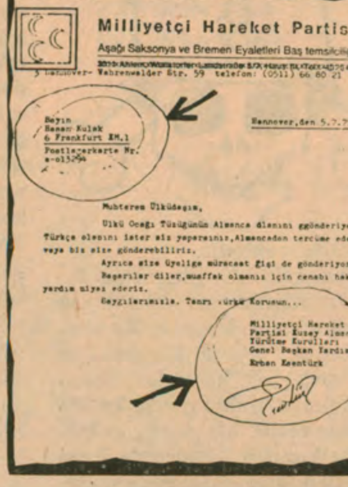
Not: Tercümesi TC Bonn Büyükelçiliği Basın Müşavirliği bülteninden alınmıştır.

Bu da bir şey ifade etmiyorsa, şu Alman MİT'inin, ünlü raporunun 35'inci sayfasına göz atalım:

"Türk milliyetçilerinin yabancı işçiler arasındaki eylemleri çoğalmıştır. Milliyetçi Hareket Partisinin buradaki üye örgütü (MHP) şu anda Berlin ve Federal Almanya dahilinde, 2500 aktiv üyeye sahiptir. 1974'de 2000 üyesi vardı. MHP Ülkücü gençler adı altında yeni gençlik örgütünü de kurmaya başlamıştır."

Biz bir tek kelime söylemiyoruz.. Konuşan, resmi belgelerdir..

Belgeler ise gerçekleri yansıtır. Tanrı tüm gerçekleri korusun!

Milliyetçi Hareket Partisi

Aşağı Saksonya ve Bremen Eyaletleri Baş temsilciliği

3 Hannover- Vahrenwalder Str. 59 telefon: (0511) 66 80 21

Bayın
Hasan Kulak
6 Frankfurt AM.1
Postlagerkarte Nr.
e-013294

Hannover,den 5.7.75

Muhterem Ülküdaşım,

Ülkü Ocağı Tüzüğünün Almanca olanını gönderiyoruz. Türkçe olanını ister siz yaparsınız, Almancadan tercüme ederek, veya biz size gönderebiliriz.

Ayrıca size üyeliğe müracaat fişi de gönderiyoruz.

Başarılar diler, muaffak olmanız için cenabı haktan yardım niyaz ederiz.

Saygılarımızla. Tanrı Türkü Korusun...

Milliyetçi Hareket
Partisi Kuzey Almanya
Yürütme Kurulları
Genel Başkan Yardımcısı
Erhan Kesntürk

TÜRKEŞ YALAN SÖYLÜYOR!

İlerici, demokratik güçlerin, faşist MHP'nin kapatılması için yükselen demokratik muhalefeti karşısında köşeye sıkışan faşist çetelerin başı Türkeş, MHP'nin Avrupa'da örgütleri olmadığını ileri sürmektedir! Sicilli faşist Türkeş'in bu demagojisinin «Gerici Tercüman» gazetesinde yayınlandığı gün, «Milliyet» gazetesinde yayınlanan Federal Almanya Westfalya Eyaleti İçişleri Bakanı'nın açıklaması, Faşist Türkeş'in «yalan söylediğini» ortaya koyuyordu. Ama gerçekler hiç bir zaman yalan söylemez! Faşist MHP'nin Avrupa'daki örgütlenmesi ile ilgili olarak bu sayımızın 4. sayfasında yeralan «FAŞİST MHP'NİN AVRUPA DOSYASI» başlıklı yazı, bu konuda belgesel bir dizi niteliğindedir.

«Baştarafı 1. sayfada»

MC, burjuva demokrasisi ile kanlı terörü birleştiren bir yol izliyor. Bu yol, burjuva demokrasisinin bütün kalıntılarının, her türlü demokratik hak ve özgürlüklerin yokedildiği açık faşizme geçiş sürecidir, onun döl yatağıdır.

MHP, faşist tırmanışın kollarından biridir. Türkeş, ülkeyi faşizme, kanlı bir diktatörlüğe sürüklemek isteyen karanlık güçlerin başında gelmektedir.

TÜRKEŞ, «MÜSECCEL» BİR FAŞİSTTİR!

MHP «Başbuğ»u Türkeş'in faşist kimliği, ilerici kamuoyu tarafından yeterince bilinir. Onun faşist girişimleri, İkinci Dünya Savaşı yılarına kadar uzanır. O dönemin önde gelen faşistleriyle birlikte, ülkeyi Hitler Almanyası saflarında savaşa atmak için olağanüstü çabalar sarfeder. Savaşın ilk yıllarında, faşist Alman ve İtalyan ordularının saldırıları, işbaşındaki gerici hükümetlerinde iştahını kabartır. **Ne var ki dünya işçi ve emekçilerinin, barıştan yana halkların ve ulusların faşizme ve savaşa karşı oluşturdukları çelik savunma duvarı ve içte anti-faşist güçlerin direnci, gerici çevrelerin bu yoldaki oyunlarını bozar.** Türkeş ve benzerlerinin hevesleri kursaklarında kalmıştır. Ve aynı yıllarda Türkeş, faşist faaliyetlerinden dolayı tutuklanmıştır.

Türkeş'in sonuçsuz kalan girişimlerinden birini de 27 Mayıs'ta sahnelediğini görmekteyiz. Ona göre, 27 Mayıs'a katılışı, daha fazla kan dökülmesini önlemek içindir. **Gerçekte ise, bu hareketi faşist bir diktatörlüğe dönüştürme amacındaydı.** Çevirdiği entrikalar boşa çıkınca, yurt dışına gönderildi.

«Başbuğ» Türkeş'in 20, 21 Mayıs olaylarına da karıştığı ve bir kaç gün önce ayaklanmayı gerekli yerlere **«ihbar»** ettiği söylenir. Türkeş, bir de bu yanıyla, yani «ihbar»cılığı ile tanınır.

Bu sicilli faşist, daha sonraki yıllarda elegeçirdiği küçük bir partiyi, ülkemizdeki faşist örgütlenmenin politik merkezi haline getirir. Ve bu tarihlerden itibaren kanlı olaylar zinciri, saldırılar birbirini kovalamaya başlar. «Faili meçhul» cinayet dosyalarına her gün bir yenisi eklenir.

MHP, FAŞİST BİR PARTİDİR!

MHP, kurulduğu günden bu yana, son derece sınırlı bir oy kitlesinin üzerine çıkamadı. Aldığı oy, gerçekte, halkımızın faşizme karşı olduğunun somut bir göstergesiydi; bu, onun kitlesel bir taban edinemeyişinde kendini ortaya koyuyordu.

Ama bu parti, halkımızın kendisine çektiği duvarı bir başka yerden yıkmak için kolları sıvadı. Komando kamplarında askeri eğitimden geçirdiği faşist sürüleri ilerici güçlerin üzerine salarak, sokak terörü yaratarak faşizmin simgesi durumuna geldi. Büyük sermaye çevrelerinin alabildiğine desteklediği, ayakta tuttuğu bir güç olarak MC'ye katıldı.

Hemen belirtelim ki, ülkemizde faşizm tehlikesi tek başına MHP'den kaynaklanmıyor. Bu, temelde, ABD emperyalizminin ve işbirlikçi burjuvazinin ülkemiz ve halkımız üzerindeki egemenliğinden, derinleşen ekonomik ve politik bunalımlarından kaynaklanıyor. Dört başlı MC iktidarı ise, faşist tırmanışın politik karargâhı durumundadır. Ama MHP'yi, «herhangi bir burjuva partisinden» ayıran çizgiyi de görmek gerekir.

MHP, faşist bir partidir. Çünkü bu partinin temelinde, büyük burjuvazinin en gerici, en şövenist ve en saldırgan kesimlerinin ideolojisi yatmaktadır. Devlet anlayışından ekonomik görüşlerine kadar her konuda klasik faşizmin temel özelliklerini görmek mümkündür.

MHP, faşist bir partidir. Çünkü bu parti, bütün çalışmalarında faşist ve neo-faşist propaganda yöntemlerini kullanmaktadır. Gerçekte büyük burjuvazinin en gerici en şövenist ve en terörcü unsurlarının hizmetinde olan **MHP, yığınların anti-tekel ve anti-kapitalist özlemlerini sömürmek için her türlü demagojiye başvurabilmektedir.** «Tekelci Sermayeye Karşıyız», «İşçi Fabrikaya Ortak», «İş - Ekmek - Hürriyet» gibi sloganları rahatça kullanmaktadırlar. Aynı sloganlarla iktidara gelen Almanya'daki Nasyonal Sosyalistlerin (yani faşistlerin), tekelciliği tasfiye etmek bir yana tekelciliği daha da güçlendirdikleri, işçileri işletmeye ortak etmek bir yana onlar üzerindeki sömürüyü daha da arttırdıkları, tarihin yaşanmış gerçekleri arasındadır.

MHP, faşist bir partidir. Çünkü bu parti Alman ve İtalyan faşistlerinin çalışma yöntemlerini aynen uygulamaktadır. Eli silâhlı komando çeteleriyle sokak terörü yaratmakta, kitleleri faşist zorbalığın karşısında sinmeye zorlamaktadır. MHP, 1968'lerden buyana işlenen siyasal cinayetlerin faillerini içinde barındırmaktadır. Bu parti, canilerden, sokak kabadayılarından, deklase olmuş unsurlardan oluşan silâhlı komando çetelerini yönetmektedir.

MHP, faşist bir partidir. Çünkü, 12 Mart'ta, ilericilere, yurtseverlere karşı insanlık dışı işkenceler uygulayan Kont-Gerilla adlı karanlık bir örgütle ilişkileri vardır. Bu ilişki Sıkıyönetim Mahkemelerindeki iddianamelerde MHP patentli görüşlerle açık-seçik ortaya çıkmıştır.

MHP, faşist bir partidir. Çünkü, bu partinin «Başbuğ»u, 1944'lerden bu yana faşist faaliyetler içerisindedir.

İşte bu nedenlerden dolayı, ilerici kamuoyu, MHP üzerine dikkatleri çekmektedir. MHP'nin ve «yan örgüt»lerinin faaliyetleri üzerindeki tartışmalar giderek yoğunlaşmaktadır. Özellikle yurtdışındaki faaliyetlerine ilişkin olarak süregelen tartışmalar, son günlerde yeni belgelerin ortaya çıkmasıyla daha da önem kazanmıştır.

Diğer yandan, yüzlerce bilim adamı, ilerici yazar ve düşünür, **Pantürkizm (Turancılık)** konusunda görüşlerini açıklayarak, bu görüşün çağdışı, gerici niteliğini ve uluslararası ilişkiler açısından taşıdığı tehlikeyi belirtmişlerdir.

MHP'nin faaliyetleri, süregelen kanlı terör ve anti-demokratik baskılar, yurtdışında da çeşitli tepkiler yaratıyor. Avrupa Konseyi'nin toplantısında bu konunun tartışıldığına ilişkin haberler günlük basında yeraldı. Ayrıca, **Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi (TBÖK)** ülkemizdeki demokratik hak ve özgürlüklere, bilime, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne, can güvenliğine yönelik ağır saldırılar için **Dünya Barış Konseyi'ne (DBK)** başvurdu. **DBK**, yayımladığı çağrıda, dünya kamuoyunun dikkatlerini Türkiye'deki anti-demokratik baskılara, işkence ve saldırılara çekti. Ayrıca, **DBK**, bu konuda, **«Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu**'na başvurdu.

MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR!

Ülkemizde faşist tırmanışın kollarından birini oluşturan, kanlı sokak terörünü yıllardır sürdüregelen MHP'nin kapatılması zorunludur. **Halkımızın içine bir akrep gibi çöreklenen bu parti kapatılmalıdır.**

Halkımız faşizmi yaşamak istemiyor. 1973 ve 1975 seçimlerinde, yığınsal çıkışlarda, bütün direnişlerde halkımz faşizmin karşısında olduğunu gösterdi. Halkımız, gerici, faşist karması MC iktidarının demokratik yöntemlerle alaşağı edilmesini istiyor. Kanlı terör ve yıkım politikasının sona ermesini, Devlet kurumlarının azılı gericilerden, faşistlerden temizlenmesini istiyor. Yaşamın her alanında köklü dönüşümleri gerçekleştirecek, demokratik, ilerici bir iktidarın işbaşına geçmesini istiyor!

Milyonlarca işçi ve emekçinin, halkımızın yüreğinden bir top gibi fırlayan, miting alanlarında, direnişlerde, fabrikalarda, tarlalarda, okullarda yankılanan **«Faşizme Hayır»** sloganının anlamı ve içeriği işte budur.

Ve biz onlarla birlikte bir kez daha haykırıyoruz :

FAŞİZME HAYIR!

MC'YE HAYIR!

MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR!

FAŞİST YUVALAR DAĞITILMALIDIR!

1 HAZİRAN DÜNYA ÇOCUKLAR GÜNÜ

“DÜNYAYI ÇOCUKLARA VERELİM”

Çocuklar ağlamasın, efendiler.

1 Haziran Uluslararası Çocuklar Günüdür. Bugün, çocukların mutluluğunun, güvencelerinin sağlanmasının ancak insanlığın toplumsal ilerlemesi ile olanaklı olduğunun vurgulandığı bir gündür.

Bugün sosyalist ülkelerin yurttaşları çocuklarının yüzlerine rahatça bakıyorlar, çünkü onlar gelecekleri olan çocuklara bir barış ve özgürlük toplumu örüyorlar. Bakım, beslenme, sağlık, eğitim alanlarında sağladıkları olanakların sonsuzluğu, tüm dünya halklarına savaşımlarının ne denli ürün dolu sonuçlara varacağını somut olarak kanıtlıyor.

Sosyalist ülkelerde çocukların güvenceleri daha doğmadan çok önce annenin tüm bakımlarının sağlanmasıyla başlamakta. Çalışan kadına çocuğunun doğumunu en elverişli koşullarda yapabilmesi için tüm haklar sağlanmış. Ana ve çocuğun tüm gereksinmeleri anında yerine getiriliyor: İzin, eğitim, sağlık. Bu ülkelerin çocukları, sosyalizmin kendilerine sağladığı,

- **Ücretsiz sağlık bakımı,**
- **Yeterli gıda, bilimsel beslenme,**
- **Ücretsiz eğitim,**
- **Açık, kapalı spor - oyun sahaları,**
- **Kreş gibi sınırsız olanaklar içinde, yeteneklerini ve kişiliklerini özgürce geliştirerek büyüyorlar.**

Kapitalist ülkelerde, düzenin sonucu olan eşitsizlik, adaletsizlik çocukların toplum içindeki durumuna da doğal olarak yansıyor. Elverişli olanaklardan ancak egemen sınıfların çocukları yararlanabiliyor. Kimsesiz çocukların, yoksul aile çocuklarının hiçbir güvenceleri yok, eğitim, sağlık olanaklarından uzaktalar, emekçi çocuklarına kreşler sağlanmamış, küçük yaşlarda çalışmaya zorlanıyorlar. Bu nedenlerden ötürü özgürce gelecekleri seçememekteler, suç oranı ise gittikçe artmakta.

Ülkemizde çocukların durumunu anlamak için şöyle bir çevremize bakmamız yeter! Yaşıtları oyun oynarken çalışmak zorunda olan, sokak başlarında karaborsa sigara satmaya zorlanan, beslenmeleri yetersiz, zayıf, toplumun hiçbir ürününden faydalanamayan çocuklar. Sağlık koşullarının elverişsizliği nedeniyle, özellikle Doğu Anadolu'da, çocuk ölümleri diğer ülkelerden çok fazla. Bakımsızlık, gıdasızlık, beslenme yetersizliğinden hastalanmalar, çocuklarımızı daha yaşadıklarını anlamadan dünyadan ayırmakta. Yedi - on yaşlarında binlerce çocuk eğitim olanaklarından yoksun, okuma yazma bilmiyor, oyundan, spordan, vitrinlerdeki süslü oyuncaklardan uzak.

Tüm dünya çocuklarının çıkarı ve geleceği için esas savaşımın, barış için olduğunun, toplumsal ilerleme için olduğunun vurgulanması bir gündür, Uluslararası Çocuklar Günü. Dünyadaki askeri harcamaların 4,5 milyar liraya ulaştığı ve bu miktarın birçok ülkenin ulusal gelirlerinden kat kat fazla olduğu dünyamızda, Uluslararası Çocuklar Gününde bir kez daha **BARIŞ** savaşımımızın önemi üzerinde durmalıyız. Bu ise dünyadaki askeri harcamaların kısıtlanması, tam ve genel silahsızlanma, politik yumuşamanın askeri yumuşama ile tamamlanması, Helsinki kararlarının uygulanması için mücadele demektir. Her yeni Uluslararası Çocuklar Gününde kazanımlarının bir önceki yıldan ileri olduğunu görmek, tüm ilerici, yurtseverleri kavgalarında biraz daha bilemektedir.

Büyük Şair **NAZIM HİKMET**'in dediği gibi çocuklar «ölümsüz ağaçlar dikecekler» dir dünyamıza :

Dünyayı verelim çocuklara hiç
değilse bir günlüğüne
allı pullu bir balon gibi verelim
oynasınlar
oynasınlar türküler söyleyerek
yıldızların arasında
dünyayı çocuklara verelim
kocaman bir elma gibi verelim
sıcacık bir ekmek somunu gibi
hiç değilse bir günlüğüne doysunlar
dünyayı çocuklara verelim
bir günlük te olsa öğrensin dünya
arkadaşlığı
çocuklar dünyayı alacak elimizden
ölümsüz ağaçlar dikecekler

Gözleri korku dolu...

G. ANTEP'TE BASKI VE TERÖR

İşçi sınıfının, emekçi halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımını boğmak için işbirlikçi burjuvazi, gerici faşist güçler, bunların yaslandığı Amerikan emperyalizmi, onun vurucu güçlerinden CIA ve Türkiye'deki uzantısı «Gizli Eller» yeni yeni oyunlar tezgâhlıyorlar. Bu oyunları eskidir. Ancak, sınıf mücadelesinin şiddetlenmesiyle bu oyunlar daha ince plânlanıyor, daha kanlı oluyor, çok yönlü amaçları gözetiyor.

Gaziantep'deki kanlı terör hareketi, bu oyunların ne ilki ne de sonuncusudur. Aslında bu kanlı terör hareketi, tek başına ele alınmaması gereken önemli bir olaydır. Çünkü bu olay, ilerici basının da üzerinde durduğu gibi, egemen burjuvazinin düzenlediği senaryonun bir parçasıdır.

Gaziantep'teki kanlı terör hareketinden önce gerici «Tercüman» gazetesinde verilen işaretler, şamatası yapılan ve günlerce tefrika edilen uyduruk haberler, DGM Savcısının koroya katılarak yaptığı açıklamalar, gerici partilerin sözcülerinin çığırtkanlıkları, düzenlenmiş bir senaryo olduğu görüşünü doğrular bir mizansen içerisinde gelişiyordu. Ardarda sökün eden «banka soyma» eylemleri, bu görüşü iyice pekiştirdi. «Tercüman» gazetesinin «dehşetengiz» haberinin yayınlanması, DGM Savcısının o «korkunç» açıklaması, ve «Gaziantep olayı«nın birbirini bir gün ara izlemesi bir rastlantı olabilir miydi? Bütün bunların rastlantı olmadığını ortaya çıkaran bir olay AP Ortak Grubunda cereyan etti. AP Gaziantep Milletvekili, bir hafta önceden İçişleri Bakanı'nı, «Gaziantep'de olaylar çıkacağı konusunda uyardığı ama bir sonuç alamadığını» açıkladı! Yine DP Milletvekili Özer Ölçmen Millet Meclisi'nde yaptığı gündem dışı konuşmada, «Hükümetin Gaziantep'de olay çıkacağını daha önceden bildiğini» söyledi.

Artık bu aşamadan sonra gerici MC'nin «olayı bir hafta önceden bildiğini» söylemekle yetinmek yeterli değildir! Böylesine bir değerlendirme sorunu çarpıtmak olur. Olaylar zincirinin gelişimi de göstermektedir ki Gaziantep'teki kanlı terör hareketi egemen burjuvazi, gerici güçler ve onların iktidarı MC tarafından bizzat düzenlenmiştir. Kanlı terör hareketinden sonra Gaziantep'te inceleme yapan CHP milletvekillerinin yaptığı açıklamalar da bunu doğrulamaktadır.

Egemen güçler, böylesine bir kanlı terör hareketini düzenlemekle çok çeşitli amaçları gözetmekteydiler :

Açık faşizme doğru yolalan egemen burjuvazi, ilk amaç olarak, faşizme karşı olan halkımızı sindirmek, yıldırmak istiyordu. Çünkü, açık faşizme doğru yolalmanın koşullarından birisinin de kitleleri sindirmek, yıldırmak olduğunu gerici güçler çok iyi biliyorlar. Gerici basında ve TRT'de «olay»ın veriliş tarzı da bunu kanıtlamaktadır.

İkincisi, terörün böylesine kanlı boyutlar kazanmasıyla gerici güçler, demokratik güçlerin eylem birliğine katılmak konusunda potansiyel taşıyan, ancak, bu konuda mütereddit olan güçleri, diğer demokratik

(Devamı 11. sayfada)

TÖB-DER İSTANBUL ŞUBESİNİN 4. OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI

TÖB - DER İstanbul Şubesinin 4. olağan Genel Kurulu 13 Haziran Pazar günü Tepebaşı gazinosunda yapıldı. Saat 12.00 de eski başkan Hüseyin Uysal'ın açış konuşmasından sonra, kongre divan seçimlerine geçildi.

Birlik - Dayanışma, Demokratik merkeziyetçiler - İleri demokratlar birliği - Özgürlük grubu (üçlü), devrimci öğretmenler cephesi, yurtsever devrimci birlik olmak üzere, seçimlere dört liste halinde gidildi.

Divanı, Birlik - Dayanışma grubunun açık farkla kazanmasından sonra, kongreyi kaybedeceklerini anlayan maocu, goşist, sekter unsurlar kongreyi sabote etmek için ellerinden geleni yaptılar.

Yapılan konuşmalardan sonra geç vakitlerde yeni yönetimi belirleyecek olan seçimler başladı. Çeşitli sandıklarda, Birlik - Dayanışma grubunun önde gittiğini gören maocu, goşist, macerası gruplar iyice saldırganlaşmışlardır. İlerici - yurtsever öğretmenlere ağıza alınmayacak küfürler savuran, tehdit eden bu sapıklar saat 23.00 de kongrenin seçim sonuçlarının belli olması ve Birlik - Dayanışma'nın zaferi ile son bulmasından sonra, içerde ilericilere saldıramayanlar dışarda pusu kurmuşlardır. İlerici - yurtsever gençlerin dağılmasından yararlanan saldırganlar, otomobile binen 6 gencin üzerine taş ve sopalarla saldırarak, otomobilin camlarını kırmışlardır.

Her soydan ve boydan bozguncunun tüm oyunlarını boşa çıkararak kongreyi kazanan Birlik - Dayanışma grubuna yeni çalışma dönemlerinde başarılar dileriz.

MAO'CULARIN KARŞI - DEVRİMCİ ÖZÜ

Haziran başında, büyük şair Nazım Hikmet'i anma törenleri yurdun çeşitli şehirlerinde yapıldı. Bazı üniversite ve yurtlarda panolar hazırlandı.

Gerici, karşı-devrimci yüzlerini saklamaya artık gerek duymayan Mao'cular, Cumhuriyet öğrenci yurdunda Nazım'ın panosu üzerinde sigara söndürdüler.

1965 yılında Mao'nun «Kültür Devrimi» sırasında Nazım'ın kitaplarını meydanlarda yaktıranların Türkiye'deki uzantıları da karşı-devrimci konumda yerlerini aldılar. Böylelikle cibiliyetlerini bir kez daha açığa çıkardılar.

FAŞİST MHP'NİN AVRUPA DOSYASI - I

Faşist Türkeş ve koruyucusu özel üniformalı komando Almanya gezisi sırasında.

Türkiye'deki bütün ilerici, demokratik güçlere yöneltilen faşist saldırılar, demokratik kamuoyu tarafından bilinmektedir. Sadece, gerici faşist karması MC iktidarı dönemindeki faşist saldırıların bilançosu bile bir hayli kabarıktır. **90'dan fazla ölü, binlerce yaralı ve tutuklu...**

Bu faşist saldırıları düzenliyen örgütlerin, saldırgan emperyalist güçlerin, CİA'nın, işbirlikçi büyük burjuvazinin, gerici faşist güçlerin beslediği ve organize ettiği **faşist MHP** ve **Ülkü Ocakları** olduğunu bugün herkes görmekte ve bilmektedir.

Faşist terör sadece Türkiye'deki ilericiler üzerinde değil, Avrupa'daki Türkiyeli işçi ve öğrenciler üzerinde de alabildiğine yoğunlaşmaktadır. Bu saldırıların gerektiği ölçüde Türkiye'deki kamuoyuna yansıdığını söylemek güçtür.

Bu kişiler, çeşitli şehirlerde **«Türk Ocağı»**, **«Türk İşçi Derneği»** vb., isimler altında örgütler kurmaktadır. Gençleri çevrelerinde toplayıp faşist Ülkü Ocakları tipinde **«Bozkurt»**, **«Yeşilyurt Spor Klübü»** gibi klüpler kurmakta, gençlere cep harçlığı vererek bunlardan faşist komandolar yetiştirmek yoluna gitmektedirler. Bu ve benzeri örgütler, daha sonra kurulmaya başlanan faşist Parti Teşkilâtlarına hem bir ön hazırlık hem de paravan vazifesini görmektedirler.

Faşist MHP'nin Almanya'da teşkilâtlanmasını koordine eden gerici **«Tercüman»** gazetesidir. **Bu gazetenin Avrupa sayfası MHP'nin teşkilâtlarına ayrılmıştır.** Tercüman gazetesinin bürosu MHP'li faşistlerin toplantı yeri olarak kullanılır. Büronun yanındaki **«ERİKA»** oteli ise **MHP'nin karargâhı** durumundadır. Türkiye'den gönderilen MHP'li faşist militanlar bu otelde ağırlanırlar. **Faşist Türkeş de Almanya'ya gittiğinde bu otelde ağırlandı.** Tercüman'ın buradaki büro sorumlusu 20 yaşındaki faşist Serhat Ilıcak'tır. Bu faşist, işbirlikçi burjuvazinin, kodamanların kiralık adamıdır. **Besleme itin biridir.** Bu satılmış faşistin altındaki arabanın fiatı **250.000** liradır.

Milliyetçi Hareket Partisi

GÖREVLİ BELGESİ

Bu Belgenin teşkilâtımız kademelerinde görev alacak arkadaşlarımıza verilmesini saygılarımla rica ederim.

Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı

ADI VE SOYADI : [illegible] İLİ [illegible]

ADRESİ : [illegible] İLÇESİ [illegible]

Yukarıda kimliği yazılı sayın [illegible]

Partimizin [illegible] görevlisi seçilmiş olup bu belge kendisine verilmiştir. [illegible]

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

[illegible] BAŞKANI

Faşist MHP'nin Avrupa'daki örgütlenmesinde kullandığı parti kimlik kartı.

Faşist MHP'nin ve **Ülkü Ocaklarının,** Avrupa'da örgütlenmesi, parti teşkilâtları kurması, Türkiye'de ilk kuruluş yıllarına, 1968'lere dek gider. 1970'lerin başlarında ise, **«MHP Parti Teşkilâtı»** imzalı ilk resmi bildirileri Almanya'da ortaya çıkar.

Gerici iktidarların Türkiye'de iş bulamayıp, karısından, çocuğundan zorla koparıp el kapısına yolladığı, gönülleri sıla hasretiyle yanan Türkiyeli işçiler ve öğrenciler arasında da **faşist MHP** ve **Ülkü Ocakları,** tehditle, yalanla örgütlenme çalışmalarına hız verdi. Bunun için Türkiye'den paralı adamlar yolladı. Faşist parti militanlarını yurt dışına resmi görevli, hatta konsolosluk görevlisi olarak atadı. MHP'nin Avrupa teşkilâtlarının kurulmasına ve çalışmalarına bu kişiler aktif olarak katıldı. Daha geçenlerde, **Fuat Sevimli** isimli bir emekli yarbay Batı Berlin'e gitti. Çeşitli yerlerde konferanslar verdi. **Kim yolladı bu adamı? Masraflarını kim karşıladı?** Bu faşist, MHP'nin Avrupa'ya yolladığı yüzlerce **«konferansçı»** dan bir tanesidir.

Faşist MHP'nin Almanya teşkilâtı üyeleri, Frankfurt'taki bazı işçi yurtlarında da üslenmişlerdir. Griesheim semtindeki Holzman inşaat firmasının yurdunda 13 kişi kadar MHP'li faşist vardır, başları **Nihat** adlı birisidir. Faşist MHP'lilerin bir diğer kümelendikleri yerde, **Seehoff str. 48-50 nolu «Belediye yabancı işçiler yurdu»dur.** 9.7.1975 tarihinde, **Hüseyin Örtülü** ve **Gazi Harmancı** adlı ilerici işçiler, bu yurdun önüde 20-30 kişilik faşist komando grubu tarafından ağır şekilde dövülmüşlerdir. Bu yurttaki faşist lider, aynı zamanda **MHP Frankfurt Bölge Teşkilâtı Başkanı** olan **Recep Biricik**'tir. Daha sonra rütbe ve kıdem sırasına göre şu isimler gelmektedir: **Mehmet Aygün, Ahmet Zengin, Şükrü Sarmısak, Ahmet Tekin, Köksal Duman** ve **Ahmet Seyit.** Bunlar aynı zamanda **«Fatih Cami Yaptırma Derneği»** ne de kayıtlıdırlar. Gizli toplantılarını Cuma günleri öğleden sonra camide yaparlar. Bu gizli toplantılara **Başkonsolos Cavit Tarakçı** da katılır. Ve MHP teşkilâtı üyesi olmayanları toplantıya almazlar. Bu caminin imamı ve derneğin başkanı faşist **Mustafa Müftüoğlu'**dur.

«Alman Radyo ve Televizyonu»nun 23 Şubat'taki **«Moritor»** isimli programında faşist MHP'nin Almanya'da nasıl teşkilâtlandıkları açıklıkla ortaya kondu. Programda, faşistlerce tanınmamak için yüzlerini kapayarak konuşan iki genç, faşistlerin kendilerini nasıl aldattığını, MHP Parti Teşkilâtından ayrılmak istediklerinde ise ölümle tehdit edildiklerini anlattılar. Arkasından, Türkiye'den yolanan ve kendisine Köln Üniversitesinde bir yer ayrılan, **«MHP Almanya Parti Teşkilâtları Genel Müfettişi» Enver Altaylı** konuştu. Bu faşist Federal Almanya'da MHP örgütü olmadığını iddia etti. Arkasından ise televizyonda **«MHP Almanya Teşkilâtı»** başlıklı ve **«Abdullah Döner, MHP Almanya Teşkilâtı 4. Bölge Müteşebbis Heyeti Başkanı»** imzalı bildirinin ve **«MHP Stuttgart-Boblingen Örgütü»** damgasını taşıyan bir MHP üyelik kartının gösterilmesi, bu faşistin yalan söylediğini ortaya çıkardı. Faşist Enver Altaylı, Deutschlandfunk isimli radyonun Türkçe yayınlarında spikerlik yaparken, faşist Hitler'i ve faşist Türkeş'i övücü bir yayın yaptığı için bu radyodan atılmıştır.

Faşist MHP'nin tüm inkârlarına rağmen, Almanya MHP Parti Teşkilâtlarının varlığı artık kesin olarak bilinmektedir. Nitekim, Faşist Hitler'in ölüm yıldönümü dolayısıyla, dünya faşistlerinin toplantılar yaptığı 6 - 13 Mart 1975 tarihleri arasında, yıllık **olağan** Almanya turuna çıkan faşist Türkeş, MHP'nin Münih'te düzenlediği **«Almanya Kurultayı»** nı yönetmiştir.

27 - 29 Aralık 1975'de Köln'de yapılan kurultaya, bu sebepten **«Küçük Kurultay»** denmiştir. (Bu kurultaydan sonra MHP Almanya Parti merkezi, Ludwigshafen'den Köln'e nakledilmiştir.)

Yine Alman televizyonunda konuşan bir tanık, «Ruhr bölgesinde bir kentte kurulan **«Milliyetçi İşçiler Derneği»** kuruluş toplantısında, faşist Türkeş'in bir mesajı okundu. Türkeş, yakında yapılacak seçimler için, Almanya örgütünden 15 - 20 araba, para ve güçlü kuvvetli gençlerin seçim kampanyasına yardımcı olmalarını istiyordu.» demiştir.

MHP'nin Avrupa'daki parti teşkilâtlarında görevlendirdiği liderler, her türlü çirkefliği yapmaktadırlar. Bunlar, işçilerimizi soyan export mağazalarının sahipleridirler. Konsolosluklardaki bazı resmi görevlilerdir. Türkiyeli işçi kadınlarımızı sermaye olarak kullananlardır. Türkiye'den kaçırılan esrarın satıcısıdırlar. Daha bundan bir kaç yıl önce, faşist **MHP'nin senatörü Kudret Bayhan,** Fransa'nın **Nice** şehrinde kilolarca esrarla tutuklandı. Kudret Bayhan bu satılmış faşistlerin ne ilki ne de sonuncusudur.

Avrupa'daki işçilerimize kan kusturan bu faşist liderlerden bazıları şunlardır :

Enver Altaylı: MHP'nin Avrupa Teşkilâtları Genel Müfettişi. (30 Aralık 1975'de MHP Almanya «Küçük Kurultayı»nda atandı.)

Dr. Kâmil Tanrıkulu : Enver Altaylı'dan önce Avrupa Parti Teşkilâtları Genel Müfetişi. Ludwigshafen'de oturur. Uzun yıllar Türk Hava Yolları (THY) Ludwigshafen temsilciliğini de yapmıştır. Türkeş'in «Dokuz Işık» kitabını ilk defa burada basmıştır.

Necati Gültekin: MHP Avrupa Parti Teşkilâtları Genel Sekreter yardımcısı.

Abdullah Döner : MHP Almanya Parti Teşkilâtı 4. Bölge Müteşebbis Heyeti Başkanı.

Mustafa Müftüoğlu : «Fatih Cami Yaptırma Derneği» Başkanı, MHP Frankfurt Parti Teşkilâtı Üyesi.

Kemal Yıldıray : MHP Münih Teşkilâtı Başkanı.

«Baden - Würtenberg Eyaleti MHP Merkez Örgütü»nün 1975 Ağustos'unda yapılan kurultayına seçilenler şunlardır:

Dr. Kâmil Tanrıkulu: Başkan.

Tuncer Küreksiz: Denetleme Kurulu üyesi. Mannheim görevlisi. Tercümanlık yapar.

Sıtkı Başol: Sekreter, Tanrıkulu'nun sağ kolu. Hildenberg Üniversitesi'nde doktorasını yapmaktadır. Mannheim görevlisidir.

MHP MÜNİH TEŞKİLATI

MHP MÜNİH TEŞKİLATI BAŞKANI KEMAL YILDIRAY BİLGİ VERDİ.

[redacted]

MÜNİH BÜROSU
Milliyetçi Hareket Partisi
Münih Teşkilatı Başkanı
Mehmet Kemal Yıldıray,

Yılmaz Asöcal: «Almanya Exportçular kralı». 30 Aralık 1975'de MHP Avrupa «Küçük Kurultayı»nda partinin Danışma Kurulu üyeliğine seçilmiştir.

Osman Nuri Kurt : «Berlin Türk Ocağı» kurucusu ve MHP Almanya Teşkilâtı Merkez Danışma Kurulu üyesi.

Başkonsolos Cavit Tarakçı : MHP Frankfurt Teşkilâtı ve «Fatih Cami Yaptırma Derneği» ile yakın ilişkide. Bunların gizli toplantılarına katılıyor.

Recep Biricik : MHP Frankfurt Parti Teşkilâtı Başkanı, «Fatih Cami Yaptırma Derneği» üyesi.

Yusuf Kâmil İsmailoğlu: Yönetim kurulu üyesidir. İstanbul D.M.M.A.'nin ikinci sınıfından belgeli. Seyahat bürosu ve meyhane sahibidir. Viernheim'de oturur.

Yusuf Tanrıkulu: Yönetim Kurulu üyesi Öğrenci. Kaiserslautern'de oturmaktadır.

Bu örgüt üyeleri, Mannheim, Tattersall str. 37 deki Sıtkı Başol'a ait «Bağdaş Limited Şirketi» nde cumartesi günleri 01 ila 05 saatleri arasında gizli toplanırlar.

(Devam edecek)

DİSK'E BAĞLI MAB-İŞ SENDİKASI ZONGULDAK BÖLGE TEMSİLCİSİ OKTAY TOR :

ZONGULDAK MADEN İŞÇİLERİ, SARI SENDİKACILIĞIN ÇEMBERİNİ KIRIYOR

Zonguldak maden işçilerinin sendikal örgütlenmesinin bugünkü durumunu özetler misiniz?

Bugün Ereğli Kömürleri İşletmesinde 58 bin işçi çalışmaktadır. İşçilerin yaklaşık 30 bini daimi, geri kalan 28 bini ise münavebeli işçidir. Münavebeli (değişimli) işçinin yarısı madende çalışırken yarısı köylerinde bir diğer ay çalışmak üzere bekler.

58 bin işçinin tamamı Türk-İş'in Maden-İş Federasyonuna bağlı Zonguldak Maden İşçileri Sendikası'nın (ZMİS) üyesidir. Yine havzada bu sendikadan başka 20'ye yakın sendika vardır. ZMİS 1946 yılında kurulmuştur. Bölgelere ve mesleklere göre kurulan diğer sendikalardan bir çoğu da yine aynı yıllarda kurulmuştur. Ve bildiğiniz gibi Nisan ayı içinde DİSK'in 3 nolu işkolundaki yetkili sendikası Mab-İş' in bölge temsilciliği kuruldu.

1963'ten beri, maden işçileri adına toplu sözleşme yapan sendika ZMİS'dir. Bu sendika, kuruluşunda ve gelişmesinde işverenin hayli katkısı olan bir sendikadır. Ve sendika ile işveren arasındaki ilişkiler, bugün de kuruluşundaki yakınlığı muhafaza etmektedir. Türkiye'de 1963'ten bu yana sendikaların çeşitli iş kollarında sayılmayacak kadar çok grev yaptıkları biliniyor. ZMİS ise kurulduğundan günümüze kadar böyle bir eylem ortaya koymadı. Yoksa maden işçilerinin sendikayı böyle bir eyleme getirecek ölçüde sorunu yok muydu? Her sene 60-70 işçinin iş kazasında hayatını kaybettiği havzada. Grev yapacak o kadar çok sorun var ki. Sendikanın bu eylemsizliği onun gerici ve yoz niteliğinin yadsınamayacak ispatıdır. Ve sendikanın bugünkü yöneticileri hakkında mahalli savcılığın düzenlediği milyonluk yolsuzluk dosyaları mahkemeye intikal etmiştir. Sarı sendikacılar bu tür olayları Zonguldak'ta gelenek haline getirmişlerdir.

Havzadaki diğer sendikalara gelince, bunların adları sendika olmasına rağmen, sendikal bir faaliyet yaptıkları bu güne kadar görülmüş değildir. Yaptıkları temel iş, üye aidatlarından biriktirdikleri parayı işçilere faizle borç olarak vermektir. Bunlara yakasını kaptıran işçi kolay kolay kurtulamaz. Bu sendikalara üye olmak bile çoğu kez işçinin elinde olan bir şey değildir. Sendika yöneticileri, müessesenin çeşitli yerlerinden işçilerin sicil numaralarını alıp, kendi üyeleriymiş gibi gösterip, ücretlerinden aidat kestirirler. İşçi buraya aidat kestirmemeye çok kararlı olsa bile, bunu durdurması bir seneyi bulur.

İşin ilginç yanı bu sendikaların, yönetimindeki kişilerin değişmesi olağanüstü bir olaydır.

ZMİS yöneticileriyle, bu sendikaların yönetimleri arasında sarsılmaz bir bağ vardır. Sürekli birbirlerini kollarlar. Ortak ilkeleri **«birimiz hepimiz, hepimiz birimiz içindir.»**

Kısaca söylersek, maden işçilerinin gerçekte sendikal bir örgütlenmesi yoktur. Ancak bundan sonra ve yukarıda bahsettiğimiz sendikalara rağmen olacaktır.

Zonguldak maden işçilerinin Türkiye'deki sendikal örgütlenme hakkındaki düşünceleri nelerdir?

Maden işçilerinin Türkiye'deki sendikal örgütlenme hakkındaki tam bir bütünlük arzeden düşünceleri olduğu söylenemez. Fakat bunları belirli bir kaç gurupta toplamak mümkündür.

Bizim değerlendirmemize göre esas olarak üç gurup vardır.

Birinci gurup: ZMİS, lokal sendikalar, her türlü kooperatifler gibi örgütlerin yönetim kademelerinde ve bunlara yakın olan kişilerden oluşan, kısaca işçi bürokrasisi diye nitelendirebileceğimiz guruptur. Bu gurubun diğer önemli özelliği genellikle iş yerlerindeki nezaretçi kademesindeki işçilerden oluşmasıdır. (Baş madenci, çavuş, şef, ustabaşı gibi).

Bu gurup sınıf uzlaşmacısı sendikacılığın başlıca savunucusu durumundadır. Ve onun Zonguldak'taki temelini oluşturur. Aynı sendikanın yönetiminde değişik siyasal görüşler (!) taşımaları birlikte olmaları için engel değildir. Menfaatlerine dokunacak bir hareket nereden gelirse gelsin birlikte karşı koyarlar. Burada şunu da belirtmek gerekir ki, zaman zaman kendi aralarında şiddetli iktidar kavgaları da patlak vermektedir. Bunun, bazen silâhların konuşturulmasına da vardığını hemen ekleyelim. Bu kesim, sınıf sendikacılığının ve onun Türkiye'deki somutu Türk-İş'in en sadık destekleyicisidir.

İkinci gurup: Bu gurup ki çoğunlukta olan guruptur. Sarı sendikacılığın ihanetini aşırı derecede kötü yaşama ve çalışma şartlarının başlıca sebeplerinden birisi olarak değerlendirmektedir. Ne var ki bu gurup işçiler henüz Türkiye'deki sınıf sendikacılığının gelişmesini yeteri kadar bilmiyorlar. Madencilerin bu kesimi, sarı sendikacıların ihanetleri, istismarları yüzünden sendikal harekete karşı bugün ilgi duymuyorlar.

Üçüncü gurup: Zonguldak'ta sarı sendikacılığa karşı kesin tavır almış, onların ihanetlerini çok iyi değerlendiren bilinçli bir kesimdir. Bunlar sarı sendikacılıktan kurtulmanın ve bu çemberi kırmanın mümkün olan tek yolunun DİSK'le bütünleşmekten geçeceğini kavramıştır. Ve bizim örgütlenmemizin çekirdeğini bu guruptaki işçiler oluşturmaktadır.

Yukarıda belirttiğim gibi örgütlenme çalışmalarımız kısa zaman önce başlamıştır. Örgütlenmemizin kısa vadeli amacı bu gurptaki işçileri daha geniş ve sistemli bir şekilde örgütlemektir. Biz bu örgütlenmeyi ne kadar sağlam bir şekilde gerçekleştirebilirsek işçilerin bütününü kazanmamız daha çabuk ve kolay olacaktır.

Zonguldak'ta sizin ve sarı sendikacıların gücünün bir değerlendirmesini yapar mısınız?

Güç meselesinde bizim ele aldığımız esas unsur kadrolar meselesidir. Bu açıdan baktığımızda sarı sendikanın kadroları sınıf uzlaşmacılığı fikirleriyle donatılmıştır. Ve işçinin ortaya çıkan sorunlarına şimdiye kadar olumlu bir yaklaşım kuramamışlardır. Bunun sonucunda sarı kadro, işçi içindeki itibarını geniş ölçüde yitirmiştir. Bunlar yine de işçilerin geri kalmış kesimlerinde çeşitli manevralarla belirli bir etki sağlıyabiliyorlar. Elbetteki bizim bu manevraların iç yüzünü ortaya koyacak olan aydınlatma faliyetimiz işlerini daha da zorlaştıracak.

Bizim kadromuz, mensup olduğu sınıfın toplumdaki yerini ve onun gücünü iyi kavramıştır. Sınıf biliminin özümsenmesinde sürekli çaba göstermektedir. Bu kadro hiçbir kişisel menfaat gözetmeyen, aksine sürdürdükleri mücadelenin ne gibi fedakârlıklar istediğinin de bilincindedir. Kadromuzun geçici de olsa eksik yanı sendikal mücadeledeki tecrübesizliğidir. Mücadele sü-

«Devamı 11. sayfada»

EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET İSTİYORUZ!

Geçen ayın sonlarında açıklanan yeni asgari ücret tasarısına göre, 16 yaşından küçükler için bu karar 50 TL. olarak tesbit edildi.

İşveren temsilcileri ve sarı Türk-İş yöneticilerinin birlikte imzaladığı 60 TL. lık asgari ücretin, artan hayat pahalılığı ve geçim zorluğu karşısında işçinin bir öğünlük yiyeceğini bile karşılayamayacağı görülür. Yeni asgari ücretler bu günkü koşullar içinde gülünç bir rakamdır. Ve hiç bir gerçekliği yoktur.

Bunun yanında; en önemlisi, yeni asgari ücret kararının 16 yaşından küçükler için 50 TL. sı olmasıdır. Özellikle tekstil ve basın sanayiinde yoğun olarak çalışan çocuk işçilerin büyüklerle aynı işi yaptıkları halde, daha az ücret almaları işverenleri büyük çapta çocuk işçi çalıştırmaya yöneltecektir. İşverenler tarafından acımasızca sömürülen çocuk işçilere 50 TL. lık ücret tesbit edilmesi «eşit işe eşit ücret» ilkesinin çiğnenmesinin açıkça ifadesidir. Bu ilkenin böylesine ayaklar altına alınması karşısında, DİSK ve diğer ilerici, demokratik kuruluşlar, emekçi gençlerin sorunlarına sessiz kalmamalıdırlar.

İŞÇİLER HALKLARIN KARDEŞLİĞİNİ SAVUNUYOR...

Yurdumuzu geçtiğimiz günlerde ziyaret eden Bulgaristan Devlet Konseyi Başkanı Todor Jivkov, gezisinin bir bölümünde İstanbul'da Türk Demirdöküm Fabrikasına gitmiştir. Fabrikada işçi temsilcileri tarafından karşılanan konuk Başbakana işçiler çiçekler vererek «hoş geldiniz» demişlerdir. Yiğit Demirdöküm işçileri Jivkov'u «Yaşasın dünya işçilerinin kardeşliği», «Yaşasın Türkiye ve Bulgaristan emekçilerinin kardeşliği», «Silahlanmaya son, Yaşasın dünya emekçilerinin barış politikası» dövizleriyle ve sevgi gösterileriyle karşılamışlardır.

Öte yandan Demirdöküm fabrikası işçilerinden Mustafa Kılıçarslan 11 Haziran günü bir iş kazası sonucu ölmüştür. Arkadaşlarının ölümü üzerine 3000 işçi aynı gün bir saatlik oturma grevi yapmışlardır. İşçiler arkadaşlarının kesinlikle iş güvenliği koşullarının sağlanmamış olması nedeni ile ölmüş olduğunu belirtmişlerdir. Kılıçarslan'ın cenazesi 12 Haziran'da tüm fabrika işçilerinin katıldığı bir törenle kaldırılmış, iş giysileri ile törene katılan binlerce işçi cenazeyi fabrika önüne getirmiş, burada yapılan törenden sonra işçi Kılıçarslan toprağa verilmiştir.

MEHMET KARACA DİSK GENEL SEKRETERİ OLDU

İşçi sınıfının yiğit evlatlarından İBRAHİM GÜCELCE'nin aramızdan vakitsiz ayrılışından sonra boşalan DİSK Genel Sekreterliği görevine önce vekaleten atanan DİSK Yürütme Kurulu üyesi ve Türkiye Maden-İş Sendikası Genel Başkan Vekili MEHMET KARACA, 11.6.1976 günü toplanan DİSK Genel Yönetim Kurulunun aldığı kararla asaleten atanmıştır.

DİSK'in yeni Genel Sekreteri Mehmet Karaca'yı yeni görevinden ötürü kutlar, çalışmalarında başarılar dileriz.

GENÇLİK VE İDEOL

Gençlik üzerine günümüze kadar toplumumuzun gelişiminin ortaya çıkardığı çeşitli düşünce akımları etki etmiştir. Burjuvazi günümüze dek gençliği şövenist ve militarist ideolojilerin batağına saplamaya çalışmıştır. Recep Peker döneminde Tan Matbaasının tahrip edilmesi olayında olduğu gibi zaman zaman bu konuda geçici başarılar elde etmemiş değildir.

Osmanlı İmparatorluğunun niteliğinden gelen **«Büyük İmparatorluk»** ve **«Asker Devleti»** olma tutkuları yıllar boyunca gençliğin düşünce yapısının temel taşları haline getirilmeye çalışılmıştır. Bu tutkulara, Pantürkizm, Turanizm v.s. gibi biçimlerle ideolojik bir bütünlük kazandırılmak istenmiştir.

Hâlâ Millî Eğitimin öğrenim programı bu etkilerin altındadır. Daha ilkokul çağından itibaren Turan, **«imtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitle»** edebiyatları ile beyinler yıkanmaya uğraşılmaktadır. Hatta günümüzde 23 Nisan Çocuk Bayramı törenlerinde çocuklara sembolik askeri giysiler giydirilir, ellerine oyuncak tüfekler verilir ve törende maket tanklara, roketlere, savaş uçaklarına resmi geçit yaptırılır. Kısaca bu gencecik beyinler şimdiden savaşa ve kıyıma şartlandırılır.

Emperyalizme karşı verdiğimiz ulusal kurtuluş savaşının etkisi ile bu savaşı izleyen yıllarda ulusal kurtuluşçu, devrimci - demokratik düşünceler şiddetle toplumumuzu etkiledi. Güçlü bir anti-emperyalist bilinç gelişti. Özellikle gençliği ve aydınları sardı. Anti-emperyalizmin bu güçlü etkisi günümüze dek gelmekte.

Kurtuluş savaşı sonrasında, bu anti - emperyalist ve ulusal kurtuluşçu düşünceler sistemli bir bütün haline getirilmek istendi. Ekim devriminin ve Marksizm - Leninizm'in etkileri kendini hissettiriyordu. Genç devlet, ekonomik ve siyasi bakımdan tutacağı yolu ve ideolojiyi saptamaya uğraşıyordu.

Bu etkiler altında Kemalizm ortaya çıktı. Kaynağı itibariyle Kemalizm, anti-emperyalist, ulusal kurtuluşçu bir düşünceyi temsil ediyordu. Ne var ki, açık bir küçük burjuva ideolojisiydi Kemalizm. Bu nedenle de diğer küçük burjuva ideolojileri gibi o da tutarlı, kendi içinde bütünsel bir görüş ve düşünce silsilesi teşkil etmiyordu. Bütün çabalara rağmen böylesi bir nitelik kazandırılamadı. Kemalizmin bir küçük burjuva ideolojisi olduğunu bir defa kabul ettikten sonra günümüzde onun eleştirisini yaparken kesin yargılara varmaya çalışmak boşuna gayret ve boş bir spekülasyon olur.

Türkiye kendine açıkça kapitalist kalkınma yolunu seçtikten sonra Kemalizme apaçık burjuva ideolojisi niteliği verilmeye çalışıldığını da görmekteyiz. Emperyalizmin ülkemizi yeniden ve özellikle ekonomik plânda, daha sonra da siyasi ve askeri plânda ağına almaya başlaması ile egemen burjuvazi anti-emperyalist düşüncelere karşı gittikçe artan dozda baskılara başladı. Özellikle sosyalist düşünceye ve sosyalistlere şiddetle saldırdı. Kemalizmi bir burjuva ideolojisi olarak bilimsel sosyalizmin karşısına dikmeye uğraştı. **«Kadrocular»** egemen burjuvazinin bu uğraşına yardımcı oldular.

Ne var ki emperyalizmin ağır sömürüsü yeniden anti-emperyalist akımı canlandırdı. Önce tek şef ve sonra da DP döneminde anti-emperyalist ve demokratik düşünceler ve güçler de gelişmekteydi. Bu dönemde Kemâlizm anti-emperyalist demokratik eğilimli bir küçük burjuva ideolojisi olarak yeniden canlandı. Kemalizme, köy enstitüleri modelinde sembolize olan, ütopik karakterde yeniden ulusal kurtuluşçu bir içerik kazandırılmak istendi. Nihayet Kemalist subay ve aydınlar 27 Mayıs ilerici küçük burjuva hareketinin başını çektiler. 27 Mayıs, Kemalizmin yükseldiği noktada aynı zamanda iflâsını da ilân etti.

Ülkemizde kapitalizm hızla gelişiyor ve sınıf çelişkileri artıyordu. Ancak bilimsel sosyalizm yol gösterici olabilirdi. Ondan hiç değilse esinlenmeye çalışmayan hiç bir hareket kalıcı başarılar elde edemezdi. Bu nedenle de 27 Mayıs ilerici küçük burjuva hareketi Anayasal demokratik özgürlükler plânında önemli sonuçlar doğurduysa da kalıcı olamadı. Büyük burjuvaziye ciddi darbeler indiremedi.

27 Mayıs sonrasının nisbi özgürlük ortamı içinde sosyalist düşünceler hızla yaygınlık kazandı. Sosyalist düşüncelerin, yılların susuzluğu ile hızla gelişimi ve daha da önemlisi 141. ve 142. maddelerin bilimsel sosyalizmi baskı altında tuttuğu şartta sosyalist düşüncelerin, böylesi bir kılavuzdan yoksun olarak gelişimi bu sosyalist düşüncelerin henüz ham ve küçük burjuva sosyalizminin öğeleri ile dolu olması sonucunu doğurdu.

Nitekim **Kemalizm** ile bu tür sosyalizm anlayışının doğal bileşimi sonucu özünde milliyetçi ve ütopik olan **Kemalist Sosyalizm** ya da **Türk Sosyalizmi** teorileri ortaya çıktı. Fakat etkili olamadı.

İşçi sınıfı nitel ve nicel olarak gelişmekte oluşuna rağmen henüz ağırlığını hissettirebilmiş değildi. Bu nedenle de küçük burjuva düşünce ve eylemleri ön plândaydı. İşçi sınıfının var olup olmadığı ve öncülük sorunu tartışılıyordu. Gençlik ise hızla sosyalizme sarılıyordu. Gençliğin sosyalist kesimleri o dönemin TİP'i içinde toplanıyordu. Partili partisiz geniş bir sosyalist gençlik kesimi oluşmuştu.

Fakat gençlik öte yandan küçük burjuva ideolojilerinin de etkisi altındaydı. İşçi sınıfının ağırlığını göremeyen ve sosyalizmi yasal olanaksızlıklar nedeniyle bölük pörçük çevirilerden öğrenmeye çalışan gençlik için bu durum bir bakıma kaçınılmazdı.

27 Mayıs sonrası genel seçimleri özellikle küçük burjuva aydın ve entellektüellerini öfkeli bir umutsuzluğa, yığınlara karşı inançsızlığa ve küçük burjuva devrimciliğine, yani «cuntacılık» biçiminde komplocu bir devrim anlayışına itiyordu.

Öte yandan özellikle Latin Amerika ülkelerinde «fokocu» denilen salt gerillacılık biçiminde başka bir komplocu devrim anlayışı gelişiyordu. Bu, ülkemiz gençliğini de etkiliyordu. Gerilla savaşları, devrimci teorinin mahkûm ettiği bir mücadele yöntemi değildir. Ama bu yöntemin **tek bir devrim yolu** olarak görülmesi, koşulların dikkate alınmayışı ve hatta bir mücadele yöntemi olmaktan çıkıp **amaç** haline gelmesi, kesinlikle devrimci teoriye aykırıydı. Ne var ki burjuvazinin sistemli provokasyonları ve ağır baskıları bu gerçekleri gizledi. O kadar ki bu tür maceracı eğilimlere daha çok yığınların içinde çalışmaktan gelen bir «sezgi» ile karşı çıkan olumlu sosyalist gençler bile içten içe etkilenmekten kendilerini alıkoyamıyorlardı.

Gençlik içinde bir yandan bilimsel sosyalizme doğru olumlu bir gelişim doğarken, öte yandan gençliğin diğer kesimlerinde **«cuntacı»** devrim anlayışı ile **«fokocu»** devrim anlayışı birleşiyor, kaynaşıyordu. Aynı çevre içinde, bir yanda **«Atatürk geliyor»** öte yanda **«Bir, iki, üç... Daha fazla Vietnam»** sloganlarının yan yana yer alması, aynı gençlerce tekrarlanması bir raslantı değildi. Bir gelişimin sonucuydu. Özde milliyetçi düşüncelerin üzerine genel devrimci düşüncelerin oturmasıydı. Ne var ki **MDD'**cilik adıyla boy veren apaçık bir sapma, içinde olumsuz düşünceleri de taşıyan bu yapının bilimsel sosyalizme doğru gelişimini ciddi olarak engelleyici bir rol oynadı. Görev gördü. **MDD'**cilik, bu gelişim içindeki olumsuz öğeleri öne çıkardı, işçi sınıfını reddederek **milliyetçi** yanları körükledi. «Harekette bereket vardır» gibi sloganlarla da küçük burjuva **anarşizmini.** Nitekim daha sonra boy veren Maoizm ve Goşizm **bu kökten** türedi; ve onun kanatları altında gelişti.

Öte yandan işçi sınıfı hareketi 1960'dan sonra ağır fakat kararlı adımlarla ilerliyordu. **DİSK**'in 1967 Şubat'ında kurulması ile işçi sınıfımızın sendikal hareketi olumlu bir çizgide hızla gelişmeye başladı. İşçi sınıfımız, **Kavel, Derby, Singer, Demir döküm** direniş ve grevleri ile kendini gösteriyordu. En nihayet **15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi** ile işçi sınıfımız dosta düşmana kendini kabul ettirdi. Ve aynı zamanda **çok bilimsel** bir şekilde süren işçi sınıfımızın «varlığı yokluğu ve öncülüğü» yolundaki **çok teorik** tartışmaları **çok pratik** bir şekilde sona erdirdi.

Bilimsel sosyalizm uzun yıllar boyunca ağır baskı altında tutulmasına rağmen etkisini hissettiriyor ve yığınlar içinde gelişiyordu. Esasen sınıf savaşının hızlanması ile nesnel olarak bilimsel sosyalizmin yol göstericiliğine olan ihtiyaç artar. Bizde de artıyordu. Bilimsel sosyalizm, gençliği baştan beri zor koşullara rağmen, etkiliyordu.

En nihayet gençliğin ideolojik oluşumunda önemli etkisi olan bir odak da 12 Mart açık faşizmi oldu. Tüm ilerici ve devrimci güçler için bir yenilgi demek olan 12 Mart, gençliğin önemli bir kesimini bu yenilgiden dersler çıkarmaya ve düşüncelerini daha eleştirici biçimde yeniden gözden geçirmeye yöneltti.

Şimdi içinde bulunduğumuz dönem, faşist baskıların giderek yoğunlaştığı, faşizmin giderek son basamakları tırmanmaya başladığını, emperyalizmin yeni saldırılarla ve yeni ödünler koparma ile bağımsızlığımızı daha da gölgelediği, baştaki Cephe iktidarının bu gidişin hızlanmasında etkin bir rol oynadığı, kıyım ve katliamlar düzenlediği, soygun ve talanlarla ülke yönetmeye çalıştığı bir dönemdir. Ve ülkemiz bu dönemde daha ağır ekonomik bir çöküntü içindedir.

Bugün tüm toplumda ve gençlik kesimi içinde güçlü bir anti-emperyalist ve anti-faşist düşünce gelişiyor. Anti-emperyalizm ve anti-faşizm bugün artık somut bir içeriğe sahip. Ulusal kurtuluş ve toplumsal ilerlemeyi hedef almakta ve sosyalizme yönelmektedir.

IV — GENÇLİĞİN İDEOLOJİK FORMASYON KAZANMA SAVAŞIMI

Genel gelişme eğilimi böylesi olumlu bir çizgi izlemesine rağmen maceracı (goşist) düşünce ve eğilimlerin etkilerini hafife almak vahim sonuçlar doğurabilir. Gençliğin bu olumlu ideolojik oluşumunu engelleyebilir. Burjuvazi bu yolda elinden geleni ardına koymuyor.

Ayrıca çok önemli bir nokta genellikle dikkatten kaçıyor. Hâlâ «gençlik» denildiğinde sadece «devrimci gençlik» kesimi akla geliyor. Oysa tüm gençliğin sorunları ve örgütlenmesi görev olarak orta yerde duruyor. Bugün miting, yürüyüş, forum kalabalıkları bizi aldatmamalıdır. Bu kalabalıkların gençliğin ne kadarını temsil ettiğidir önemli olan. Bu konuda daha hayli çaba sarfetmek gerekiyor.

Bu nedenle gençlik derken, Marksist - Leninist, sosyalist, sosyal demokrat, demokratik - sol, ve hattâ sosyal aktivitenin dışında kalmış okuyan ve çalışan tüm gençliği anlıyoruz. Bu bütünlüğün hemen hemen tamamına yakın bir bölümünü örgütlemek ve onların bilinç düzeylerini yükseltmek mümkündür. Geniş yığınların hızla politize olduğu günümüz şartlarında bu olanağı görememek görevimizi yerine getirememe sonucunu doğurur.

Toplumsal gelişmenin vardığı noktada gençlik artık tasvircilikle yetinemez. Toplumun devrimci bir yolla değiştirilmesinde omuzuna düşen görevi bilinçle yerine getirebilmelidir. Bunu başarı ile yerine getirebilmek için, bireyci çıkışları, keskin devrimci tavırları, ütopik hedefleri ve goşist eğilimleri yenmek zorunludur. **Görevden kaçınmanın bir yolu pasifizm ise, diğer yolu ütopik hedefler peşinde koşarak asıl yapılabilecek görevleri atlamaktır.**

Sınıf savaşının keskinleşmesine paralel olarak ideolojik plânda da hızlı bir netleşme olmaktadır. Doğru ile yanlış arasındaki ayırım belirginleşiyor. Yanlış görüşler işçi sınıfının dışına düşüyor. Artık orjinal tezlerle orta yerlerde salınmak mümkün olmuyor.

Bu nedenle bir bütün olarak gençliğin sağlıklı bir ideolojik formasyon kazanması ve işçi sınıfı hareketinin yanında yer alması düne göre çok daha mümkündür. Bu olanak

OJİ SAVAŞIMI - II

gençliğin ideolojik formasyon kazanma savaşını çok daha önemli kılıyor.

Gençlik için de temel yanılgı kaynağı düşüncelerinin dayandığı «nesnel» olmayan tabandır. Bu gerçeği bilinçle ele almamak, gençliği hafife almak, onun sınıf savaşında önemli görevler üstlenemeyeceğini düşünmek demektir. Eğer gerçekten gençliğe çok önemli görevler düşüyorsa, kendimizin zayıf yönlerini cesaretle ele almalı ve bunu apaçık ifade etmekten kaçınmamalıyız. Ve asla heyecanımızdan, cesaretimizden dolayı bizi pohpohlamalarına yalancı kahramanlar haline getirmelerine izin vermemeliyiz.

Artık, sadece gençliğin bir sınıf olmadığı gerçeğini görüp, onun sınıf savaşı içinde olduğu gerçeğini görmemezlikten gelen sağcı yorumlar ve ne de onu bir sınıfmış gibi ele alıp, «her şey» ilân eden «solcu» yorumlar bizleri etkisi altına alamıyacaktır.

Gençliğin en ileri düşüncelere açık olarak işçi sınıfının yanında yer alacağı gerçeği bizi subjektivizmle daha şiddetli bir mücadeleye zorluyor. Gençlik için subjektivist yargılara kapılma, düşünce yapısındaki nesnel olmayan öğelerden doğmaktadır. Bu gerçeği salt bir gözlem dahi doğrulayabilir.

Bugün devrimci kavga içinde olan genç arkadaşlarımızın pek çoğunda burjuva toplumunun şartlandırıcı etkileriyle oluşan biçimsel bir özentinin izleri apaçık görülür. Kılık kıyafet ve davranıştan yaşama biçimine kadar. Biçimle öz arasında, davranışla düşünce arasında yakın bir bağlantının olduğu açıktır. Bu yana işaret etmekle zorlama bir biçimselliği öneriyor değiliz. Biçime dikkat etmeli ama, özün ya da düşünce yapısının değişimine paralel olarak. Amacımız küçük burjuva düşünce ve davranış biçiminin böylesine açık olduğu kesimlerde, upuzun saçlı, bohem giyimli gençlerin işçi sınıfı hareketi üzerinde dahi söz sahibi olmaya çalışmalarındaki çelişkiye işaret etmektir, sadece.

SOSYALİZMİ KAVRAMA VE İŞÇİ SINIFI İLE KAYNAŞMA

Gençlik için ideolojik formasyon kazanma savaşının özü, gerek gençliğin sosyalist kesimi için ve gerekse onun dışında kalan diğer kesimler, kısaca bir bütün olarak gençlik için **düşünce yapısını daha «nesnel» temellere nasıl** dayandırılabileceğinde yatıyor.

Bu soruya bir çırpıda verilecek cevap **gençliğin bilimsel sosyalizmi daha çok kavraması ve işçi sınıfı ile sağlam bağlar kurması** şeklinde olacaktır. Bu cevap doğrudur. Ne var ki çok sık tekrarlanmasına karşılık belki de üzerinde en az durulan bir konudur. Daha doğrusu doğru olan bu çözümün hayata nasıl geçirileceği üzerine somut olarak kafa yorulmamaktadır.

Gençliğin bilimsel sosyalizmi nesnel biçimde kavramasına engel olan çeşitli güçlükler vardır. Bunların başında gençliğin bizzat kendisinin «nesnel olmayan» düşünce yapısı gelmektedir. Devrimci gençlik kesimi içinde herkes Marks Engels ve Lenin'e dayandığını iddia ettiği halde, aynı kaynaktan bazan taban tabana zıt sonuçlar çıkarıyorlar.

İkincisi burjuvazinin koyduğu engellerdir. Burjuvazi yasal ve fiili baskılarla bilimsel sosyalizmin özgürce yayılmasını ve kolay kavranmasını engellemeye çalışıyor. Bölük pörçük çevirilerle devrimci öğretinin öğrenilmesi hayli güçtür. Burjuvazi bu engelemesinden sinsice başka biçimlerde de yararlanıyor. Sağ ve «sol» sapmanın ortamını hazırlıyor.

Gençliğin işçi sınıfı ile kaynaşması sorunu ise gençliğin düşüncesine nesnellik verecek ve sağlıklı bir ideolojik formasyon kazanmasını hızlandıracak son derecede önemli bir sorundur. İşçi sınıfı ile ilişkiler gençliğin devrimci atılımlarını hızlandırır. **İşçi sınıfı hareketi öğrenci hareketine disiplin, kararlılık ve süreklilik kazandırır.** Ne var ki bütün ciddiyetine rağmen üzerinde en az durulan ve sorumluluk duygusu ile hareket edilmeyen bir konu da budur.

Bunu böyle olduğunu, işçi sınıfı ile gençliğin bağlarının hâlâ çok zayıf oluşu yakıcı biçimde doğrulamaktadır. Bu yolda olumlu gelişmeler olmasına rağmen varılması mümkün olan hedefin çok gerilerindeyiz.

Gençliğin işçi sınıfı ile sağlam bağlar kuramayışının çok somut nedenleri vardır. Bu sorun bu yazının çerçevesini aşıyor. Ancak sürekli sorumlu arama davranışı yer etmiş olduğu için hemen söyleyelim ki, bu sonuçtan yalnızca **bir taraf sorumlu** değildir. Kaldı ki bu sorun da belirleyici olan şey tarafların sorumluluğundan çok devrimci hareketin durumudur.

Böyle olmasına rağmen gençliğin özellikle öğrenci gençliğin bazı devrimci kesimlerinin geçmişte yaptıkları ve kısmen şimdi de devam eden **ciddi hataları** bu sonuçta önemli bir rol oynamıştır.

Bir defa eğer gençliğin subjektivist eğilimleri bağrında taşıdığı ve küçük burjuva ideolojilerine çok açık olduğunu kabul ediyorsak, gençliğin işçi sınıfı ile kaynaşması sorununu sorumluca ele almalıyız. Açık ki bu hastalıkları gençliğin işçi sınıfı içine de taşıması tehlikesi ortadadır. Bu nedenle kapıların gençliğe sonuna dek açılmasını istemek sorumsuzluk olacaktır. Kapıların kapalı tutulması böylesi bir titizlenmeden doğmuş olmasa bile, eğer biz bu tehlikeyi görüyorsak soruna **sorumluca** ve **serinkanlılıkla** yaklaşmalıyız.

Böylesi engeller orta yerde olduğuna göre ideolojik formasyon kazanma savaşımızı nasıl nesnel ve gerçekçi temellere oturtabileceğiz?

Sorun, sosyalizmin bilimselliğini daha çok kavrama ve işçi sınıfı ile daha sağlam bağlar kurma olanaklarını yaratmak üzere gençliğin **«GERÇEKÇİ BİR EYLEM PROGRAMI»** etrafında gençlik hareketi olduğunu asla gözden kaçırmaksızın **«YIĞINSAL ÖRGÜTLENMELER»** yaratarak sınıf savaşı içinde bilinçle yer alması ile çözüme kavuşacaktır. Bu çözüm aynı zamanda sosyalizmi kavrama ve işçi sınıfı ile kaynaşmayı hayata geçirmek anlamına gelmektedir.

A — GERÇEKÇİ EYLEM PROGRAMI

Sorunun çözümü için böylesi bir hedef ortaya koymak ilk bakışta kendimizle çeliştiğimiz sonucuna vardırabilir. Nesnel düşünme güçlüğü çeken gençliğin kendisine gerçekçi bir eylem programını nasıl çizeceği sorulabilir. Sorunun tüm karışık görünmesine rağmen çözümü sanıldığı gibi karışık değildir. Eğer gençlik örgütleri kendilerini **«parti» gibi** görmekten vazgeçer gençlik örgütü olmanın sorumluluğu ile heraket ederlerse sorun çözümlenir. Gençlik parti olma görevini üstlenmeyecek, ama siyasi mücadelenin de içinde olacaktır. Çünkü **«sınıf mücadelesi»** her zaman **siyasidir.**

Gerçekçi bir eylem programı etrafında birleşme hedefini orta yere koyuşumuz her şeyden önce «teorik tartışma» adı altında süren, kavram kargaşalığına yol açarak ortalığın toza dumana bulanmasına ve böylece gençliğin bilincinde bireyci eğilimleri, subjektivizmi körükleyen kaosa son vermek isteğimizi ifade eder. Gençliğin hiç değilse, kendini bu kargaşadan uzak tutmaya **gayret etmesi** gerektiğini anlatır.

Bu kargaşadan uzak durmak elbette bilimsel sosyalizmi öğrenmeyi yavaşlatmak anlamına gelmiyor. Ancak önemli olan sadece öğrenmek değil **özümlemektir.** Özümlemeden öğrenildiğini sanmak büyük tehlikedir.

Lenin bu konuda şöyle diyor: **«Gençlik Marksçı teoriyi iyi bellemeli, ayrıca insanlığın yarattığı kültür zenginliklerini özümlemelidir. (......) Genç kuşağın eğitimi bunun da ötesinde bir şeydir. Eski sömürü ve baskı düzenine karşı mücadeleye girişmeden ve yeni toplumun kurulmasına katılmadan gençler ne gerçek bir öğrenim edinebilir ve ne de kendi kendilerini eğitebilirler.»**

Gençlik, ilkeleri öğrenip özümlerken elbette bunu sınıf savaşından kopuk, akademik bir biçimde yapamaz. Yine Lenin'in dediği gibi gençler **«Maksçılığa düşman eğilimleri ve Marksçılığın oportünistlere karşı verdiği mücadelenin tarihini çok iyi bilmelidirler.»** Ancak, öğrenme ve özümleme savaşı bir fikir dalaşı haline de dönüşmemelidir.

Marks, ideolojik mücadelenin sınıf savaşının yasallıklarının gözden yitirilmesi ile fikir kavgası haline geleceğine ve her zaman bir fikrin bir başka fikirle çürütülmesinin mümkün olduğuna işaret etmektedir. İki kere ikinin dört değil beş ettiğinin hokkabazlıkla ispatlandığını hep biliyoruz. Bu sonuç; teori ile pratiğin kopukluğuna işaret eder.

Teori tartışması adı altında sürdürülen «fikir» dalaşı özellikle aydınlar, entellektüeller için büyük tehlike demek olan «kelimelerle» düşünme hastalığına yol açmakta. Oysa, kelime ve kavramlar düşüncenin bir ifadesidir. Düşünce ise maddeye, olgulara dayanır. Önemli olan şey bu nesnel olguların ifadesinden, tanımlanmasından, tasvirinden, kavramlaştırılmasından önce bizzat olgunun kendisidir.

Bu nedenle ancak sınıf savaşının apaçık dayattığı somut sorunları çözmeyi temel alan tartışmalar bizi sağlıklı bir düşünce ve eylem platformuna götürebilir. İdeolojik formasyon kazanma uğraşı ve savaşının ana amacı gençliğin **siyasal olgunluğu** elde etmesidir. Bütün bu nedenlerle, artık belirleyici ve önemli olan şey gençlik örgütlerinin **«ne dediğinden»** daha fazla olarak **«ne yaptığı»** dır.

Dünya çapında gençlik barış, bağımsızlık, demokrasi, özgürlük ve sosyalizm savaşının aktif bir gücü olarak görev yapıyor. Gençlik gittikçe daha da artan uluslararası dayanışma içinde bu hedefler uğruna savaşıyor. Söz konusu hedefler somut dünya şartlarının ve sınıf mücadelesinin dayattığı gerçekçi hedeflerdir. Ayrıca bu hedefler çok daha açık biçimde bilimsel sosyalizm ve uluslararası işçi hareketi tarafından formüle edilmiştir.

Ülkemizin gençliği olarak kendimize gerçekçi bir eylem programı çizerken sosyalizmi, işçi sınıfının ve gençlik hareketinin uluslararası deneyimlerini rehber alıyoruz. Ne var ki böyle yapmakla, onun adına «teori inşa etmeye» kalkmak arasındaki farkı da bilinçle kavramak gerek.

Dünyamızın son derece karmaşık süreçlerinin somut tahlilleri yapılmadan bir ülkedeki devrimci hareketin yolunun aydınlatılmasının, bir başka deyişle o ülkenin somut durumunun somut tahlillerinin yapılmasının mümkün olmadığını artık görmek gerekir. Daha da önemlisi dünyanın somut durumunu oluşturan böylesine karmaşık süreçlerin tahlili, ne sadece bir ülkenin devrimcilerinin, ne de bir grubun, veya bir liderin tek başına yapabileceği bir şey değildir. Bunlar gittikçe daha fazla **kollektif** tahliller olmak zorundadır.

Eğer bu durumu bilinçle kavrıyorsak bir gençlik örgütünün böylesi tahlillerde kendini yetkili görmesi, teori inşa etmeye kalkmasındaki çarpıklığı görebilmek için fazla bilgili olmak gerekmez. **Böylesi bir görev gençlik örgütlerinin değildir.**

Bu nitelikteki bir sakatlıktan kalkınan bir gençlik hareketi kendini «partileşmekten» veya parti gibi davranmaktan alıkoyamaz. İçinde birkaç entellektüel aydın ve bir kaç işçinin bulunuşu, böylesi örgütleri ya da «partileri» (!) gülünç olmaktan kurtaramaz. Üstelik böylesi yüksek (!) bir hedefi seçmiş olmak o gençlik hareketini yükseltmeyeceği gibi

«Devamı 11. sayfada»

DÜZELTME

Geçen sayımızda, «Gençlik ve İdeoloji Savaşımı» **başlıklı yazıda, yedinci sütunda,** «Kısaca bunlar salt evrimci görüşlerdir» **şeklinde çıkması gereken cümle,** «Kısaca bunlar salt devrimci görüşlerdir» **biçiminde çıkmıştır. Büyük anlam değişikliğine yolaçan bu hatanın dışında çeşitli tashih hatalarının olduğunu da hemen belirtelim. Daha dikkatli olmak kaydıyla, okuyucularımızın hoşgörüşüne sığınıyoruz.**

SEÇİMLER VE KIBRIS

Kuzey Kıbrıs'ta milletvekili ve başkanlık seçimleri 20 Haziran'da yapılacak. Bu konudaki gelişmeleri ele almakta büyük faydalar vardır. Bilindiği gibi Kıbrıs Türk halkı yıllardır baskı ve terör altında tutulmakta, yoğun bir ırkçı ve şöven propagandaya hedef olmaktadır. Emperyalizm tarafından plânlanan ve emperyalizmin bölgedeki çıkarlarına hizmet eden Adanın taksimi ile Kıbrıs Türk halkı K.T.F.D. sınırları içerisine toplanmıştır. Bu sınırlar içerisinde Kıbrıs Türk halkı daha kolay ezilmekte, sömürülmektedir. Ayrıca Türkiye'den ithal edilen faşistler de halk arasında rahat bir şekilde propaganda yapmaktadır. İşbirlikçi Denktaş iktidarının tüm yalanlamalarına rağmen Kuzey Kıbrıs'ta ekonomik durum çok kötüdür. Bu bozuk ekonominin bütün yükünü emekçi halk çekmektedir. Bir avuç soyguncu, vurguncu ise Rumlardan kalan fabrikalara ve servetlere el koymuştur. Emekçi halk bu fabrikalarda ve bahçelerde düşük ücretlerle çalıştırılmakta, sarı sendikalara tutsak edilmektedirler. İşte böyle bir durumda Kuzey Kıbrıs'ta seçimlere gidiliyor.

Seçimlere girerken işbirlikçi Denktaş iktidarının düşüncelerini ve hedeflerini ele almakta yarar var. Bunlar aynı zamanda Türkiye işbirlikçi burjuvazisinin ve emperyalizmin hedefleridir. Denktaş iktidarının seçimleri kazandıktan sonra uygulamak istediği ekonomik tedbirleri Doç. Dr. Erol Manisalı'ya hazırlattığı rapordan açıkça görebiliriz. 4 Haziran, 1976 tarihli Cumhuriyet gazetesinin ekonomi sayfasında yayınlanan yazıda şöyle deniyor :

«K. T. F. D. Başkanı Rauf Denktaş'ın isteği üzerine hazırlanan bir raporda Kıbrıs'ın Türk kesiminde kalan sanayi tesislerinin önemli bir bölümünün henüz çalıştırılmadığı belirtilmektedir. Rapor Kıbrıs'ta sürüp giden kaçakçılığın önlenmesi için Türk Lirasının, Kıbrıs Lirasına göre devalüe edilmesi ve bazı mallara da zam yapılmasını önermektedir.»

Yazıda Türkiye'de önde gelen iş adamlarının danışmanlığını yaptığı belirten Doç. Dr. Erol Manisalı raporunda Kıbrıs Türk burjuvazisinin istemlerini dile getirmektedir. Denktaş iktidarının göz yumduğu ve büyük para babalarının yaptığı kaçakçılığı bahane ederek bir devalüasyon yapılması öneriliyor. Böylece emekçi halkın satınalma gücü düşürülecek, fiyatlar artacaktır. Bundan kârlı çıkacak olan da burjuvazidir. Bununla da yetinilmeyerek kaçakçılığın önlenmesi için Kıbrıs Türk kesiminde satılan bazı malların fiyatlarına zam yapılması istenmektedir. Raporda şöyle deniyor:

«Aksine Rum kesimine kaçak olarak giden malların K. T. F. D. içindeki fiyatları kaçağı önleyecek oranda yükseltilmelidir. Şeker bunun bir örneğidir.»

Raporda bu iki tedbirin birlikte ele alınmasının zorunlu olduğu belirtilmektedir. Bu raporun uygulanması ile emekçi halkın yaşamı daha da kötüleşecek, sömürü katmerlenecektir. Rapor devamla, işbirlikçi Denktaş iktidarının **«Anavatanla bütünleşme»** istemlerinin ekonomik temellerini hazırlayıcı öğütler veriyor. Raporda şöyle deniyor:

«Anavatandaki sanayicinin K. T. F. D. ne çekilmesi zorunluluğu vardır. Kiralama ve ortaklık bakımından İstanbul, İzmir ve Adana sanayicileri ile daha yakın ilişki kurulmalıdır. Şahsi müşahadem odur ki Türk sanayicisi, Kıbrıs'taki imkânların henüz farkında değildir. Federe devletin duyurma imkânları da sınırlı olduğuna göre, doğrudan doğruya mesleki organlar aracılığı ile bu duyurma işi yürütülebilir. Türkiye Odalar Birliği, İstanbul Sanayi Odası, Türkiye Sanayicileri ve İşadamları Derneği, Türkiye'deki başlıca mesleki kuruluşlar olarak belirtilebilir.» Bu uzunca alıntının pek açıklamaya ihtiyacı yoktur. Türkiye işbirlikçi burjuvazisinin istemlerine de uygun olan bu rapor, Kıbrıs'a sadece büyük işletmelerin yatırım yapmasını önermektedir. Raporda «Çok küçük işletmecilerle ortaklık ve bunlara devir yapıldığı takdirde başarı beklenmemelidir» deniyor.

Görüldüğü gibi işbirlikçi Denktaş iktidarının seçimlerden sonra uygulamağa hazırlandığı ekonomi politika tamamen emperyalizmin çıkarlarına uygundur. Bu politika Ada'nın bağımsızlığının ortadan kaldırılmasını, Kuzey Kıbrıs'ın Türkiye'yle bütünleşmesini ve Kıbrıs halkının ezilmesini hedeflemektedir. Zaten Denktaş bu isteğini gizlememektedir. 7 Haziran 1976 tarihli gazetelerde yayınlanan demecinde Denktaş «Kıbrıs ergeç Türkiye'ye bağlanacaktır» demiştir. Bu demeç Denktaş'ın emperyalizmin planlarını uygulamakta kararlı olduğunu bir kez daha ortaya seriyor.

Tüm bunların karşısında, Kıbrıs'ın Türk ilericileri, yurtseverleri çetin bir mücadele vermektedir. Eski ve köklü bir mücadele geleneği ve bu yolda birçok şehitleri olan Türk ilericileri büyük baskılara rağmen susturulamamaktadır. Şövenizmin doruk noktalarına ulaştığı dönemlerde bile Ada'nın bağımsızlığını savunan ilericiler, yurtseverler birçok çetin sınavı başarı ile vermesini bilmişlerdir. Bugün de gün geçtikçe emekçi kitleler üzerindeki etkinliklerini artırmaktadırlar. Fakat yazının başında da belirttiğimiz gibi Kıbrıs Türk halkı yoğun bir şövenizm propagandasına hedef olmuştur. Bu propagandanın etkilerine karşı mücadele etmek uzun zaman isteyen, çetin bir iştir. Devlet radyosunun hiçbir özerkliği olmadığı ve iktidarın borazancılığını yaptığı, uzun yıllar ilerici yayınların yasaklandığı unutulmamalıdır. Türk toplumu içinde ilerici yayın sahipleri ölümle cezalandırılmışlardır. 1958 yılında **«İnkılâpçı»** gazetesinin sahibi **Fazıl Önder, Ahmet Yahya;** 1962 yılında **«Cumhuriyet»** gazetesi sahibi ve yazarları **Ayhan Hikmet, Ahmet Gürkan** emperyalizmin işbirlikçileri tarafından öldürüldüler. O zamandan bu yana günlük gazeteler arasında ilerici bir gazete yoktu. Çıkan bütün gazeteler faşist nitelikli idi. Ancak 1975 yılında ilericiler **«YENİDÜZEN»** adında haftalık bir gazeteyi yayınlamayı başardılar. Kıbrıs Türk halkı 1963'ten beri sıkıyönetim altında yaşamaktadır ve bu sıkıyönetim hâlâ sürmektedir. Tüm bu olumsuz etkenlere rağmen ilerici güçler 23 Mayıs, 1976'da yapılan yerel seçimlerde belirli oranda başarı kazanmışlardır. **Cumhuriyetçi Türk Partisi** ve **Toplumcu Kurtuluş Partisi** arasında yapılan güçbirliği ile başkent olan Lefkoşe'de Belediye Başkanlığını ilericiler kazandı. Fakat bu güçbirliği milletvekili ve devlet başkanlığı seçimlerinde bozuldu. **Güçbirliğinin bozulmasına Toplumcu Kurtuluş Partisi'nin kaypak tutumu neden olmuştur.** Önümüzdeki seçimlerde, yukarıda sıraladığımız o olumsuz etkenler ve güçbirliğinin sağlanmaması nedeniyle Denktaş'ın seçimleri kazanması büyük bir olasılıktır.

Denktaş'ın seçimleri kazanması ile Kuzey Kıbrıs için yeni bir dönem başlayacaktır. «Milli Dava», «Milli bütünlüğün korunması» gibi sözlerle emekçi halk üzerinde yıllardır uyguladığı baskı ve terör rejimi yasallaşacaktır. Doç. Dr. Erol Manisalı'nın önerileri uygulama safhasına konulacaktır. Emekçi halkın ekonomik durumu daha fazla kötüleşecek, baskı ve terör hareketleri artacaktır. **Şimdiden hazırlanan ceza yasası taslağı faşist nitelikli maddeler içermektedir. Seçimlerden sonra bu madde-**

«Devamı 11. sayfada»

Ahmet Gürkan ve Ayhan Hikmet'in cenaze törenine binlerce kişi katılmıştı.

KAVAZOĞLU VE KIBRISLI DEVRİMCİLER ANILDI

Londra'da bulunan Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği 11 Nisan 1976 tarihinde Kıbrıs'ta son 20 yıl zarfında alçakça öldürülen devrimcileri anmak için bir tören düzenledi. Törene katılanlar, son 20 yıldır Kıbrıs Türk Toplumu içerisinde emperyalizme, NATO'ya, gericiliğe karşı mücadelede hayatlarını verenlerin yolundan ayrılmayacaklarını belirtmişler, bu cinayetleri işleyen emperyalizmi ve onun yerli uşaklarını sert bir şekilde kınamışlardır.

Törende, 1958 yılında «İnkılâpçı» gazetesinin sahibi Fazıl ÖNDER, Ahmet YAHYA; 1962 yılında «Cumhuriyet» gazetesi sahibi ve yazarları Ayhan HİKMET, Ahmet GÜRKAN; 11 Nisan 1965 yılında Kıbrıs'ta ilerici, devrimci, anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin lideri, itici gücü Derviş Ali KAVAZOĞLU ve son 3 - 4 ay zarfında Özer ELMAS ve Mehmet ÖMER'in aynı merkezden (CİA) emir alanlar tarafından hunharca katledildikleri belirtilmiştir.

Emperyalizmin Kıbrıs üzerindeki çirkin emellerine karşı çıkan, Kıbrıs'ın bir barış yuvası haline gelmesini isteyen, bu uğurda mücadele eden her kim olursa olsun emperyalizmin ve yerli faşistlerin hışmına, caniyane saldırılarına hedef olduğu açıklanarak, tehdit, şiddet ve cinayetlerin ilerici devrimci akışı durduramıyacağı, bu yolda hayatlarını kaybedenlerin hatıralarının yaşatılacağı vurgulanmıştır.

Yiğit Kavazoğlu ve Mişauli'yi katiller böyle vurdular.

KAVAZOĞLU ŞÖYLE DİYORDU:

«Daha dün denecek kadar kısa bir zaman öncesine kadar aynı atelyelerde, aynı dairelerde, aynı maden ocaklarında beraber çalışan, hayat ve iş şartlarının düzelmesi için beraber savaşan, aynı yurdun evlatlarına yiyecek vermesi için aynı toprakları terleriyle sulayan, aynı spor sahalarında kardeşçe medeni sportif müsabakalar yapan Kıbrıslı Türk ve Rum delikanlıları, birbirine ölüm ateşi saçmak için dağbaşlarına sevkettiler.»

«Emperyalistler iğrenç maksatlarında başarı sağlamak ve oyunlarını gizlemek için «iki toplum bir arada yaşayamaz» masalını icat ettiler ve yerli organlarının yardımıyla, yalanla, tehditle onbinlerce Kıbrıs Türkünü yurdundan kaldırarak adanın başka mıntıkasına taşıdılar.»

«Türk toplumunun başına emperyalistlerin yardımıyla, faşist metodlarla, zorla, silahla lider kesilenler, halka gerçek arzularını, emperyalizme karşı olan nefretini, barış isteklerini ifade etmeye müsade etmiyorlar. Burada mübalağasız söyleyebilirim ki, zorla Kıbrıs Türk toplumunun idaresini ele alanlar, toplumumuzu emperyalizme alet etmek ve demokratik fikirleri susturmak için Hitlercilerin Buchenwald toplama kampları gibi kamplarda kullandıkları iğrenç ve canavar metodları kullanıyorlar. Demokrat düşünceli gazetecileri gecenin karanlığından istifade ederek tabanca ile öldürüyorlar; iki toplumun bir arada yaşayabileceğini beyan edenleri karanlık odalara kapayarak, başına siyah maske geçirerek demirden ve kurşundan yaptıkları aletlerle dövüyorlar. Biz bu işkenceleri her zaman ve her yerde ispat etmeye hazırız.»

MAO'CULARLA GERİCİLER ELELE

Her geçen gün karşı devrim saflarındaki yerini sağlamlaştıran maoizmin ihaneti günden güne artıyor. Dünya üzerinde önüne geçilmez bir biçimde yükselen barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinin; gün geçtikçe yükselen sosyalist sistem, kapitalist ülkelerdeki işçi hareketi ve ulusal kurtuluş savaşlarının karşısında maoizm ve onun çizgisindeki Çin yöneticileri, karşı devrim saldırılarını artırıyorlar. Barışı tehdit eden saldırgan NATO'nun ve emperyalist sistemin ekonomik saldırı örgütü Ortak Pazar'ın «Sosyalist sistem karşısında güçlü olması gerektiğini» belirten ve bu iki kuruluşu destekleyen Çin yöneticileri, dünyanın birçok yerindeki ulusal kurtuluş savaşlarında halkın karşısında, emperyalistlerin yanında yer alıyorlar.

Angola'da, Angola halkının ulusal bağımsızlık ve özgürlük savaşımını ezmek isteyen satılık FNLA ve UNITA'yı ABD ile birlikte silah, cephane ve uzman yardımı yaparak destekleyen Çin, Angola halkından tokadı yiyince şimdi de Angola halkının mücadelesine çamur atmaya kalkıyor. Hem de en sağcı, faşist güçlerin desteğini alarak.

9 Ocak 1976 tarihli «Marksizm - Leninizm - Mao Tsetung Düşüncesi İşçilerinin Enstitüsü» nün bülteni «Üçüncü Dünya ülkeleri Angola'ya yabancı müdahalesini kınıyor» başlığını taşıyor. Yazı «Üçüncü Dünya ülkeleri, Angola'nın iç işlerine süper güçlerin karışmasını kınıyor. Sovyetler Birliği geçtiğimiz aylarda Angola'ya personel silâh ve cephane göndermiştir» diye başlıyor ve «iki süper güç (!)» ten Sovyetler Birliği esas alınarak sayfalarca sürüp gidiyor. Yazıdaki en ilginç nokta yabancı işgali kınayan üçüncü dünya ülkeleri temsilcilerinin emperyalizmin tescilli adamları olmaları. Kınadıkları da doğal ki sosyalist ülkelerin Angola halkının kurtuluş savaşına omuz vermeleri. Yasal Angola hükümetine karşı ABD desteğindeki paralı askerlerin saldırısına değinen yok. Kurtuluş savaşı boyunca FNLA ve UNITA'ya üs görevi yapan Zaire'nin Başkanı'nın sözleri bültende önemli bir «üçüncü dünya talebi (!)» olarak yer alıyor. Geri kalan belgeler (!) de ondan aşağı kalır gibi değil. Faşist Filipinler de yayınlanan bir gazetenin Sovyetler Birliğini kınaması ve Şah'dan habersiz bir sayfa gazete yayınlamanın yasak olduğu faşizmin orta doğudaki karakolu İran'ın sarı «Tehran Journal» gazetesinin Angola hükümetine sosyalist ülkelerin uluslararası desteğinin önlenmesi isteği alkışlarla karşılanıyor.

WORKERS' INSTITUTE OF MARXISM-LENINISM MAO TSETUNG THOUGHT

'Practise Marxism, and not revisionism.'—Chairman Mao

... all mi... stress... however the Russians refuse to suspend their armed involvement, then the rest of the world should not stand aside and allow Moscow to turn Angola into another Czechoslovakia."

The Tunisian paper "L'Action" on December 16 said that "the situation in Angola is going from bad to worse" as the Soviet Union intensifies its rivalry with the United States there. It also condemns South Africa for interfering in that country's internal affairs.

The Turkish paper "Son Havadis" says in a recent article that the Soviet Union has sent to Angola a handful of Russian men and women spies disguised as "experts" to plot this "Russian colonial war" and has sent a steady flow of "all kinds of war means and materials needed into the continent of Africa".

The Kuwaiti paper "Daily News" in a recent editorial points out, "The Russians' attempt to sieze this oil-rich African base (Angola) is aimed at enlarging their spheres of influence."

The Filipino paper "Orient News", in an article published on December 4, denounced the Soviet Union for standing in the way of the unity of the three Angolan liberation organisations and stirring up the civil war there. It pointed out: "The Soviet Union is doing so in

Marksizm - Leninizm - Mao Tsetung Düşüncesi Enstitüsü'nün 9 Ocak 1976 tarihli Angola ile ilgili bülteni.

Bundan sonrası ise hiçbir kuşkuya yer vermeyecek kadar açık. Bakınız Türkiye halkının bu konudaki düşüncesini (maoculara göre) en iyi yansıtan kaynağa :

«Türk gazetesi SON HAVADİS bir makalesinde şöyle diyor: Sovyetler Birliği Angola'ya RUS SÖMÜRGE SAVAŞI çıkarmada «uzman» olarak seçkinleşmiş Rus kadın ve erkek casuslar ve Afrika kıtasında ihtiyaç duyulan her çeşit savaş aracı ve malzemesini göndermiştir.»

Maoculara göre Son Havadis gazetesi Türk halkının görüşlerini yansıtan bir kaynak olabiliyor. Bu olay işçi sınıfının çizgisinden sapanların zamanla gidecekleri yeri göstermek açısından önemlidir. Bu akım ve kişiler somut olarak ve tüm eylemleriyle burjuvazinin hatta onun en gerici kollarının yanında saf tutmaktan çekinmezler. Maocu bozguncuların, gençlik özellikle öğrenci gençlik içinde barınmaya çalışmaları, sorunu bizim açımızdan güncelleştiriyor. Maoculuk ve her türlü sapık akıma karşı tavır alırken, bu akımların burjuvazinin hizmetinde olduğunu, gerektiğinde SON HAVADİS'in ittifakına bile sığındıklarını bir an bile gözden uzak tutmamalı ve bu akımlara hiçbir taviz verilmemelidir.

Filipinler'de, İran'da, Türkiye'de, Angola'da gericilerin ittifakını arıyan bu her türden bozguncu akımlar bilmiyorlar mı ki ne hapis, ne zindan, ne kan, ne ateş, ne maoizm halk hareketini, ulusal kurtuluş ve demokrasi hareketini durduramaz!..

T.B.Ö.K.

MC YIKILMALIDIR

Silahlı saldırılara, cinayetlere varıncaya kadar her türlü baskı yöntemini kullanarak iktidarını sürdürmeye çabalayan MC iktidarına karşı emekçi halkımızın nefreti, tepkisi gün geçtikçe daha fazla artıyor. İlerici, demokratik örgütlerin düzenlediği toplantılarda onbinler, yüzbinler **«MC istifa»**, **«Katil İktidar Yıkılmalıdır»** sloganlarını haykırıyorlar.

Avrupa'daki Türkiyeli ilerici, demokratik örgütler de bu savaşıma katılıyor. Özellikle **TBÖK** (Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi) tarafından MC iktidarına karşı açılan kampanya bu çalışmaları yoğunlaştırmıştır.

TBÖK, 8 Mayıs - 29 Mayıs tarihleri arasında Avrupa çapındaki **«MC İktidarına Hayır»** kampanyasını başarıyla yürütmüştür. TBÖK üyesi örgütler, MC iktidarının halkımıza karşı işlediği suçları, cinayetleri Avrupa demokratik kamuoyuna sürekli olarak duyurmaktadırlar. **TBÖK**'ün girişimiyle bugüne dek **Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu, Dünya Barış Konseyi** gibi örgütleri harekete geçirmede başarılı adımlar atılmıştır. Son olarak **Dünya Barış Konseyi** ile **Novosti Haber Ajansı (APN), TASS, NEW AGE** ve diğer birçok büyük haber ajanları dünya demokratik kamuoyuna yönelik bir çağrı yayınlayarak, **Türkiye halkının demokrasi savaşımıyla** dayanışma gösterilmesini istediler.

Avrupa çapındaki **«MC İktidarına Hayır»** kampanyası İngiltere'de İngiltere Barış ve Özgürlük Komitesini (**İBÖK**) oluşturan örgütlerce, **İTİİB, İTÖF, İTKB** tarafından yürütülmektedir. Kampanyanın başlangıç tarihi olan 8 Mayısta **İTÖF** Leeds'de bir gece düzenledi. Çok sayıda işçi ve öğrencinin katıldığı bu anti-faşist gecede **«MC Yıkılmalıdır»** sloganı haykırıldı.

İBÖK, MC iktidarının halk düşmanı politikasını sergileyen bir İngilizce Basın Bildirisi yayınladı. İngiltere ve Avrupa'daki demokratik ve ilerici kuruluş ve kişilere, yayın organlarına gönderilen bildiride **«MC Yıkılmalıdır»** kampanyasının desteklenmesi, Türkiye elçiliklerine protesto mektuplarının gönderilmesi, tüm demokratik örgütlerden MC'yi kınayan karar tasarılarının geçirilmesi istendi.

İBÖK, İngiltere'nin Avrupa Parlamentosundaki milletvekilleriyle de ilişkiye geçileceğini ve konunun Avrupa Parlamentosuna götürülmesinin sağlanması olanaklarının araştırılacağını belirtmiştir.

İBÖK ayrıca İngiltere'deki en yığınsal demokratik kitle örgütü olan **LIBERATION** (Kurtuluş) ile de ilişkiye geçerek **«Demokratik Türkiye»** adlı bir komite kurulması yolunda görüş birliğine varmıştır. **LIBERATION** örgütüne bağlı olacak olan bu komite İngiltere demokratik kamuoyunun Türkiye halkıyla somut dayanışmasını sağlama yolunda çalışmalar yürütecektir. **Demokratik Türkiye Komitesi**, eylemlerini «MC iktidarı yıkılana» dek sürdürecektir.

İNGİLTERE TÜRKİYELİ KADINLAR BİRLİĞİ (İTKB) FAŞİST CİNAYETLERİ KINADI

İTKB çalışmalarını başarıyla sürdürüyor. Geçtiğimiz haftalar içinde yapılan **«Ana ve Çocuk Sağlığı»**, **«Doğum Kontrolu ve Aile Planlaması»** konulu seminerler ilgiyle izlendi. 22 Mayıs günü de Britanya'da çalışan işçilerin çocuklarının eğitim sorunu ile ilgili bir toplantı düzenlenmiştir.

İTKB 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı dolayısıyla da bir toplantı düzenledi. **İTKB** Başkanı toplantıda bir konuşma yaparak şunları belirtti :

«Halkımızın emperyalist güçlere karşı verdiği kurtuluş savaşını simgeleyen günlerden biri olan 19 Mayıs'ı anlam ve önemine lâyık bir coşkuyla kutlamayı çok isterdik. Ancak bugün ülkemizde emperyalist, gerici güçler yine at oynatıyor; faşist baskılar günden güne artıyor. 19 Mayıs'larda gençlerimiz hergün sokak ortalarında faşist kurşunlarıyla vurulup öldürülüyorlar. Bunun için biz de, bir ana ve bütün bu saldırıların hedef olduğu emekçi halkımızın ayrılmaz bir parçası olarak, 19 Mayıs bayramını neşeyle kutlayamıyoruz.»

Daha sonra, son yıllarda gençliğe yapılan saldırılar anlatıldı, gençlerin isteklerinin, emekçi halkın demokrasi, barış ve özgürlükten yana olan istemlerin bir parçası olduğu belirtildi. Kadınların da bu savaşımda önemli yeri olduğu **«Ben**

(Devamı 11. sayfada)

KIBRISLI ÖĞRENCİLER, GERİCİ DENKTAŞ YÖNETİMİNİ KINADILAR

Gerici Denktaş iktidarının sürdürdüğü anti-demokratik baskıları kınamak ve sorunlarını demokratik kamuoyuna duyurmak amacıyla İstanbul'da bulunan Kıbrıslı yüksek öğrenim gençliği, 11 Haziran 1976 Cuma günü, K. T. F. D. Ankara Temsilciliği İstanbul Bürosuna siyah bir çelenk bırakmışlar ve isteklerini bir muhtıra halinde iletmişlerdir. Buna ilişkin, İstanbul Kıbrıslılar Öğrenim ve Kültür Derneği (İKÖK) yetkilileri gazetemize şu açıklamayı yapmışlardır:

«Yıllardır halkımızı sömüren, baskı altında tutan bir avuç para babası ve onların siyasi iktidarı ülkemizi işsizliğin, yoksulluğun, pahalılığın girdabına sürüklemiştir. Emekçi halkımızın ve bölge halklarının çıkarlarına taban tabana zıt olan Kıbrıs meselesinin NATO çerçevesinde çözümlenmesi, bu iktidarın politik hedefidir. Böylece Adamız üzerinde ABD emperyalizminin nüfuzu artacak adamız, bölgede uyanan halklara karşı bir üs olarak kulanılacak ve içte de emekçi halkımızın ekonomik demokratik mücadelesini bastıracaktır.

Böylesi emekçi düşmanı bir iktidarın eğitim politikası da doğaldır ki emekçi çocuklarından yana olamaz. Şimdiye dek yapılan uygulamalar bunun açık kanıtıdır. Yüksek öğrenim gençliğinin en doğal istemleri olan yurt ve burs istekleri halen çözümlenmemiştir. Bu yıl yüksek öğrenime gelen 700 arkadaşımızın büyük bir çoğunluğuna burs verilmemiştir. Derneğimizin bütün bir yıl boyu bu konuda yaptığı uyarılar kulak ardı edilmiştir. Öğrenim yılı başında çıkması gereken burslar, yıl sonu çıkmış ve gösterme lik olarak 95 kişiye verilmiştir. Bütün bir yıl boyu burs almanın ümidi ile, yarı aç yarı tok bekleyen arkadaşlarımız, şimdi açıkta kalmıştır. Birçoğunun Kıbrıs'a dönmeye parası yoktur.

Sorunlarımızı çözümlemek bir yana, iktidar, örgütlülüğümüzü kırmak, bizi sindirmek ve emekçi halkımızın yanında güçlü olarak saf tutmamızı önlemek için elinden geleni yapmaktadır. Federasyonumuz **KÖGEF**'in yönetim kurulunun bursları kesildikten, Güner Tahir arkadaşımız sınır dışı edildikten sonra, Dernek başkanımızın bursu da, burs yönetmeliğine aykırı olarak kesilmiştir.

Tüm bu uygulamaları protesto etmek, sorunlarımızı kamuoyuna duyurmak için 11 Haziran 1976 Cuma günü K. T. F. D. Ankara Temsilciliği İstanbul Bürosuna siyah bir çelenk koyduk ve bir muhtıra ile protestoyu K. T. F. D. Eğitim Başkanlığına ilettik.

Her zaman olduğu gibi bundan sonra da baskı ve tehdit bizi halkımızın yanındaki mücadelemizden koparamıyacaktır. Halkımız, gün geçtikçe uyanmakta, bilinçlenmekte ve bu vurguncu, talancı, soyguncu düzene karşı örgütlü mücadelesini yükseltmektedir. İşçi sınıfı, sarı sendikalar çemberini kırarak, kendi öz sendikalarında örgütlenmekte, tüm emekçi yığınlarının **EKMEK, BARIŞ, ÖZGÜRLÜK** mücadelesinde başı çekmektedir. Yüksek öğrenim gençliği olarak bizler de örgütlü ve kararlı bir şekilde halkımızla birlikte, hakhımızı alana dek mücadelemizi sürdüreceğiz. Hiç bir baskı bizi bu savaşımımızdan döndüremiyecektir.»

FAŞİZME KARŞI DİRENEN SANAT

Sanat varolalı beri, zorbalığa karşıdır. Bu bakımdan sınıflı toplumlarda hep baskı ve zulümle karşılaşmıştır gerçek sanatçılar... Şili cuntası Allende'yi öldürmekle yetinmedi. Binlerce ilericiyi, yurtseveri, sosyalisti zindanlara tıktı, öldürttü, işkenceler etti onlara... Yine yetinmedi, kana susamış faşist Şili cuntası. Ve hasta yatağında iken, ünlü ozan **Neruda**'nın evine girildi, kitapları, şiirleri yırtılıp yakıldı; evi çevrildi faşistlerce, bir dize daha yazmasın, Şili halkının direnişini duyurmasın dünyaya diye.

«Halkım ben parmakla
sayılmayan
Sesimde pırıl pırıl
bir güç var
Karanlıkta boy atmaya
Sessizliği aşmaya yarayan
Biz halkız, yeniden doğarız
ölümlerde.»

Yine faşist cunta işkencelerle öldürüyordu **Victor Jara**'yı özgürlüğe, barışa türküler dizen bu yurtsever sanatçıyı... Bir stadyuma hapsetmişlerdi yüzlerce yurtseveri ve Jara türküler söylüyordu, engelliyemiyorlardı onu, ellerini kesmişlerdi çalmasın gitarını diye, sonunda öldürdüler onu. Ama türküleri dünya durdukça söylenecek. Cuntanın bu cinayetleri sanatın zorbalığa, baskıya, sömürüye karşı nasıl etkin bir güç olduğunu, emeğin egemen olacağı bir dünyanın kurulması savaşımında nasıl gür bir kaynak olduğunu gösterir. Şöyle diyecekti, uzun yıllar Moskova'da sürgün hayatı yaşamış, **Nazım Hikmet**'in yakın dostu ve onu Arapçaya çeviren Irak'ın ünlü devrimci ozanı **Abdulvahap Elbeyati**, **Neruda** için yazdığı bir şiirinde :

Ama onlar
kan emiciler halk düşmanı
uşaklar
sinsi ve korkak sesiyle
okurken bildirisini
o satılmış general
kuşattılar Neruda'nın
gözlerinde güneşi
ve o, kurbanı onların
muştusu geleceğin
savurdu elindeki gülü ırmağa
ve ünledi yiğit sesiyle
sonra da
«yansın ırmaklar
ve bütün akarsular
yansın tüm kıtalar yansın
yansın yoksulların aşkına.»

Tıpkı insanı yüceltmeyi amaçlayan, yücelten ilerici düşünce gibi, insanı alçaltan zorbalık düşüncesi de tarih boyunca sürekli olarak, biçimsel değişikliklerle ve bir süreç izleyerek

gelmiştir günümüze dek... Mussolini, Hitler, Salazar, Franko, Pinoşet ve **benzerlerinin** ölçüsüz, insanlık dışı tutumu nasıl birleşiyorsa; zorbalığa karşı direnen, bu yolda yaşamlarını vermekten kaçınmayan ilerici sanatçılar da el ele vermişler tarih boyunca, dönemlerinin ilerici güçleriyle...

Macar bağımsızlık hareketinin ozanı **Petöfi**, çarlık Rusyasının astırdığı **Rileyev**, insanlığın sanat alanındaki onurlu sesinin türküleridir. Günümüzde bu türküler barış, bağımsızlık, ilerleme türküleri ile birlikte söyleniyor dünyanın her yerinde. Ne dil, ne din, ne ırk ayrılığı bu güçlü sesin birliğini engelleyemiyor. Hızır **Paşa**'nın ipe götürdüğü **Pir Sultan**, Franko rejiminin kurşuna dizdirdiği **Lorca** birleşiyor haykırırken bu haklı sesi... Yaşadığı sürece, faşizme karşı barış ve özgürlük için emekçilerin, halk cephesinin saflarında yer almıştı **Lorca**.

«Bırak da seni süsleyeyim
bir taçla
sen, sağlığın ve gelinciklerin
çocukluğu
sen saf gençlik,
özgür, kara bir ışık gibi saf
söz aramızda Federiko.»

Teodorakis, **Kosta Gavras**, **Vasilikos** gibi ilerici Yunanlı sanatçılar da ülkelerindeki faşist cuntayı sergiliyorlardı dünyada ve onun katliamlarını... Baskı altında da, sürgünde de olsalar, sanatlarının güçlü sesi ile Yunan halkının anti-faşist özlem ve istemlerini dile getiriyorlardı; barıştan, demokrasiden, ilerlemeden yana... Ömrü kovuşturmalarla geçmişti ünlü ozan **Ritsos**'un. Sürgünde yaşamıştı ama zorbalığa karşı direnen sanatıyla duyuruyordu yüreğimizde Yunan halkının emekten yana toplumsal kurtuluş savaşımını :

Tırmanacaksın adanın
tepesindeki ileri karakola
ve bir yıldızı dinamit gibi
ateşleyerek surların
ve direklerin üstünden,
vurulmuş bir asker gibi
eğilen dağ başlarından
bir el silah atacaksın havaya
kovup kaçırmak için
hortlakları gölgelerin
karanlık örtüsüne
bir kurşun sıkacaksın
göklerin merkezine,
arayarak
gök mavisi hedefi
yarın senin çocuğunu
emzirecek
kadının gömleği içindeki
memeyi ararcasına
yılarca sonra, baba evinin
kapısındaki
mandalı ararcasına.

Yazdığı masallarla faşist şahlık rejimine karşı direnen bir yazar, **Samed Behrengi**. Dili dönebildiğince, İran halkı faşizmin karanlığından kurtulsun diye yazmış. Bir sabah gün doğarken Araz nehrinde cesedi bulunmuş. Şöyle diyor Behrengi, Küçük Karabalığın ağzından: «Kendiliğimden onun kollarına atılmazsam, ölüm kolay kolay benim enseme yapışamaz. Ama günün birinde er geç onunla karşılaşacağım, bu kaçınılmaz bir gerçek. Aslında önemli olan, yaşantımın değeri, ya da ölümümün, dünyada kalanlar üzerinde bırakacağı iz...» derken biliyordu günün birinde Savak'ın ellerinde can vereceğini. Bunun yanında yapıtlarının bütün dünyada yıllar boyu elden ele dolaşacağını ve işlevini sürdüreceğini de o ölçüde biliyordu.

Şöyle diyor **Brecht** : «İtalyan ve Alman işçi sınıflarının ekonomik ve politik mevzilerine genel saldırıya geçildiğinde, emekçilerin dayanışma özgürlüğü, basın özgürlüğü çiğnenip, demokrasi boğulduğunda, bu bütün olarak kültüre karşı girişilmiş genel bir saldırı demekti.» Bu saldırının örneklerini yurdumuzda da görüyoruz.

Türkiye'nin en büyük ozanı, işçi sınıfımızın ve Türkiye halkının dünyadaki en güçlü temsilcisi **Nazım Hikmet** de yurdundan ayrılmak zorunda kalmıştı. Ama bir an olsun yüreği ve kafası uzaklaşmıyordu Türkiye'den.

Fahri Erdinç de güçlü bir hikâyecimiz... Faşist baskılar onu da yurdundan uzakta yaşamak zorunda bırakıyordu... Yurdu ve insanları için yüreği çarpsa da...

Sabahattin Ali ünlü hikâye ve romancımız... O da ayrılmak zorunda kalıyordu yurdundan. Faşist yasalar yasaklamalar ve baskılar sonucu... Ve ayrılırken de öldürülüyordu...

Sanatçılara uygulanan bu baskılar, sanatın gücünü, faşizmin ise güçsüzlüğünü gösterir. Ve bu baskılar işçi sınıfı hareketine uygulanan baskıların bir uzantısıdır.

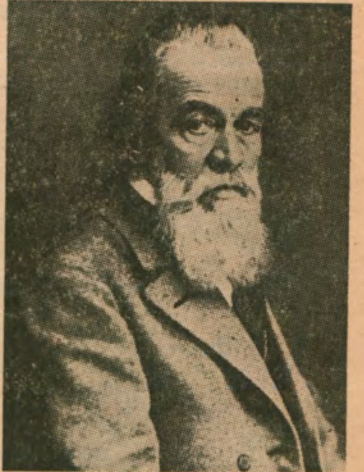
nazım hikmet köşesi

NİYAZALANT SÖMÜRGESİ

Afrika, Niyazalant sömürgesi
Saat sabahın dördü
Dipçikler kapıları dövdü
ve işte fotoğraf :
Zenci kardeşlerim bir don bir gömlek
ve ayakları çıplak
ve pembe avuçlu elleri kıvırcık başlarının üzerinde
dizilmiş duvar diplerinde.
Tıpkı bizim gibi,
Bizim de dipçikle dövüldü kapılarımız,
Bizim de ellerimiz havada, ayaklarımız çıplak,
Ama bizde de bize bağlı
Duvar diplerinde esir kalıp kalmamak.

1962

BLAGOEV'DEN SEÇMELER

DİMİTIR BLAGOEV

Dimitır Blagoev, Seçmeler, çev. H. Yıldırım, Temel Yayınları, Ankara, 1976, 356 sayfa, 22,5 TL.

Yurdumuzda işçi sınıfı hareketi denince, akla Georgi Dimitrov, Todor Jivkov ve onların eserleri gelir. Son günler içinde bunlara, «Bulgaristan' da sosyalist hareketin ilk örgütçüsü, Bulgaristan işçi sınıfı Marksist partisinin kurucusu ve önderi, 19. yüzyıl sonlarında ve 20. yüzyılın ilk çeyreğinde Balkanların en büyük proleter devrimcisi ve Marksist kuramcısı» Dimitır Blagoev - Dedo da eklendi.

14 Haziran'da 120. doğum yıldönümü kutlanan Blagoev, 1856 yılında dünyaya geldi. Halkın ulusal kurtuluş savaşımı onu etkiledi. Bilime aşırı tutkusu Blagoev'i 12 yaşında İstanbul'a yöneltti. Bulgaristan'ın Osmanlı boyunduruğundan kurtuluşunu coşkunlukla karşılayan Blagoev daha sonra Rusya'ya giderek öğrenimini sürdürdü. Önce doğa bilimleri, sonra da hukuk öğrenimi yaptı.

Blagoev, Petrograd (bugünkü Leningrad)'da çeşitli devrimci hareketlerle tanışır, Marks'ın Kapital'i düşünce bakımından olgunlaşmasına yardımcı olur. Blagoev Rusya'da, her sosyalistin görevinin, sosyalizmin proletarya arasında propagandasını yapmak ve proletaryayı sosyal devrime hazırlamak olduğunu kavrıyor. Bu amaçla 1885 yılında Petrograd'da ilk Marksist grubu kuranların arasında yer alıyor. Bu örgüt, Rusya sosyal demokratlarının partisidir ve tarihte «Blagoev Grubu» olarak anılır. Bu örgütün üyeleri, işçi ve üniversite öğrencileri arasında sosyalist düşüncenin yayılmasını sağlıyorlardı. Petrograd'da ve sanayi bölgelerinde 15 kadar dernek kurmayı başardılar.

Bunun yanında Blagoev grubu «Raboçi» gazetesini çıkarıyordu. Petrograd proletaryası bu gazeteyi heyecanla ve ilgiyle izliyordu. Lenin, «Raboçi» gazetesini, «Rusya'da işçi sosyal demokrat basını kurma alanında ilk deneme» diye nitelendiriyor.

Rusya işçileri arasındaki devrimci eylemlerinden dolayı çarlık polisi Blagoev'i tutukladı ve 16 Mart 1885 yılında sınırdışı etti. Sofya'ya gelip yerleşen Blagoev, karısı Vela Blagoeva ile birlikte «Çağdaş Kılavuz» dergisini çıkarmaya başladı.

Bulgaristan Sosyal Demokrat Partisi'nin kurulmasını kararlaştıran 1891 Buzluca Kongresi de onun girişimi ve yönetiminde yapıldı. Eserleriyle Bulgaristan işçi sınıfı hareketinin teorik yönden güçlenmesini sağlayan; narodnik, Sıyuzist, obştodelocu ve benzeri bir yığın oportünist akımla savaşan ve onların işçi sınıfı hareketinden atılmalarını sağlayan çalışmalara büyük katkıları da olan o'dur.

Blagoev, «Savaşa savaş» şiarıyla, Balkan halklarının birleşmesi ve Balkan sosyal demokrasinin eylem birliği yapması için verdiği savaşımla da unutulmayacak bir devrimcidir.

Türkiye üzerine ilginç değerlendirmelerin de yeraldığı «Seçmeler» aynı zamanda tarihsel bir ders kitabı niteliğini taşımaktadır. Bu eseri başarı ile Türkçeye kazandıran ve sosyalizmin ustalarını, tarihini öğrenmeye çalışan Türkiye gençliğine yardımcı olan yayınevine teşekkür etmek gerekir...

BAŞYAZI

(Baştarafı 1. sayfada)
ülkemizdeki politik karargâhı faşist karması MC'den kaynaklanmaktadır. Sermayenin en gerici, en kanlı, en şovenist, en talancı kesimleri İHANET CEPHESİ'nin bayrağı altında halkımıza savaş açmışlardır. Gerici faşist karması MC iktidarı döneminde öldürülen, yaralanan, hapse atılan ilerici, devrimci, demokratların sayısının ulaştığı sınır, egemen güçlerin, halkımıza karşı KANLI BİR İÇ SAVAŞI göze aldığını apaçık göstermektedir.

İşsizliği, pahalılığı, karaborsayı yaratanlar, ülkemizi derin ekonomik ve sosyal bunalıma sürükleyenler, yaptıkları talanları, soygunları, vurgunları gizlemek, derinleşen bunalımın yükünü emekçi halkın sırtına yüklemek için çözümü sıkıyönetimlerde, açık faşizmde görüyorlar. Bunun için politik, demokratik haklarımızı sürekli kısıyorlar, ilan edilmemiş sıkıyönetim koşullarında kanlı terör uyguluyorlar. Faşist tırmanışı adım adım gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Devlet mekanizmasını faşistleştirmek için alabildiğine kıyım uyguluyorlar, kilit noktalara azılı gericileri getiriyorlar, bu konuda koydukları yasaları bile çiğnemekten geri durmuyorlar, Anayasayı değiştirmekten sözediyorlar.

Egemen burjuvazinin, gerici - faşist güçlerin, büyük toprak ağalarının, NATO'cuların, militarist çevrelerin açık faşizmi getirme çabalarına karşılık halkımızın demokratik mücadelesi yükseliyor. Gerici güçlerle, ilerici - demokratik güçler arasındaki ayırım netleşiyor, sınıf mücadelesi şiddetleniyor.

İşte böylesine çetin koşullarda yaşıyoruz.

Faşist tehlikenin, emperyalizmin politik karargâhı MC'den kaynaklandığını söyledik. Ancak, egemen güçlerin, faşizmi, çeşitli vurucu örgütleri kullanarak getirmeye çalıştığı gerçeğini de görmek gerekir. Ülkemizde faşist vurucu örgütler olarak MHP ve onun «yanörgütü» Ülkü Ocakları baş sırayı almaktadırlar. Sosyalistlere, demokratik solculara, sosyal demokratlara, emekçilere karşı sürek avlarını, kanlı saldırıları düzenleyen ve gerçekleştiren faşist MHP ve Ülkü Ocakları olduğunu Mısır'daki sağır sultan bile duydu. 7'sinden 70'ine herkes biliyor. Analar, kundaktaki çocuklarını «komandolar geliyor» diye korkutuyorlar. Çünkü onlar geleceğin düşmanıdır. Gerici faşist karması MC iktidarı döneminde yapılan 700'ü aşkın saldırının, 90'a yakın ilerici - yurtseverin katledilmesinin, 2500'e yakın yaralanmanın sorumlusu faşist MHP ve Ülkü Ocaklarına bağlı komandolardır.

MHP, «Milli Devlet, Güçlü İktidar», «Tek Devlet, Tek Parti, Tek Lider» resmi sloganları ve daha başka nedenlerle birlikte Anayasayı, yasaları sürekli çiğnemektedir. MHP, yasalara aykırı olarak Avrupa'da doğrudan ve Resmi örgütlenmeye gitmiştir ve bu durum Anayasa Mahkemesine dava konusu olmuştur. Cumhuriyet Başsavcılığı, MHP'nin Avrupa'da örgütlendiğini tesbit ederek Anayasa Mahkemesine yansıtmıştır. Ancak Cumhuriyet Başsavcılığı, MHP'nin sadece yurtdışındaki örgütlenmesini temel almıştır. Halbuki MHP'nin yurt içindeki çalışmaları temelde Anayasaya, yasalara aykırıdır. MHP ve Ülkü Ocakları faşist tipte örgütlenmişlerdir. Devlet mekanizmasını faşistleştirmek için «gizli örgütlenmeye» gittikleri, ilerici basında bir çok kez açıklanmıştır. Söz konusu iki örgütün düzenlediği saldırılar ve sonuçları, bu örgütleri «suç örgütü» düzeyine getirmiştir. İlericileri, yurtseverleri öldüren eli kanlı katillerin çoğu MHP'nin ve Ülkü Ocaklarının çeşitli yönetici kademelerinde görev almışlardır ve bunlar belgelerle tesbit edilmiş durumdadır. Kısacası, bütün bunlar da göstermektedir ki, faşist MHP'nin ve Ülkü Ocaklarının kapatılması için yeterli sebepler vardır.

Bu konuda ilerici, demokratik güçlere, kuruluşlara, kişilere de büyük görevler düşmektedir. Faşist MHP'nin ve Ülkü Ocaklarının kapatılması için eylem birliği yapmak, birleşik, güçlü, yığınsal eylemler düzenlemek görevi somut olarak kendisini dayatmıştır. MHP'nin ve Ülkü Ocaklarının kapatılması için gerekli belgeleri, dökümanları toplayıp parlamento içi ve parlamento dışı yasal yolları zorlamak, bunun için biraraya gelmek zorunludur. Bu konuda CHP, sosyalistler, MBG, DİSK, TÖB - DER, TMMOB, Türkiye Barolar Birliği, Türk Hukuk Kurumu, Çağdaş Hukukçular Derneği, Türkiye Öğretim Üyeleri Derneği, TÜMAS, TÜTED, TÜS-DER, TÜM-DER, TMGT vb. gibi demokratik kuruluşlara büyük görevler düşmektedir. Güçlerimizi faşist MHP'nin ve Ülkü Ocaklarının kapatılması doğrultusunda birleştirmemek için hiç bir gerekçe ileri sürülemez ve kabul edilemez. Çünkü söz konusu olan, halkımızın geleceğidir, mutlu, yaşanası bir Türkiye'dir.

GENÇLİK VE İDEOLOJİ SAVAŞIMI - II -

(Baştarafı orta sayfada)
tersine yapabileceği görevleri yapmaktan alıkoyacağı ve burjuvazinin onunla oynamasına imkân vereceği için gençliği hafife almak, onunla alay etmek olacaktır.

Dünya ölçüsünde gençlik hareketinin somut görevleri açıktır. Biz uluslararası gençlik hareketlerine ağırlıkla yer vererek gençliğin somut olarak görülmesi ve gençliğin dikkatinin uluslararası dayanışmaya çekilmesi yolunda çaba harcıyoruz.

Tekelci burjuvazinin ekonomik ve siyasi gücünü kırma, tekelcilerin dayattığı faşizme karşı durma, halkların kardeşliği ve özgürlüğü için her türlü şovenizme, ulusal ayrıcalıklara ve baskıya karşı durma ve emperyalizmin harpçi politikasına karşı çıkma, bütün bunlarla savaş, bugün her ülkedeki gençliğin ulusal ve uluslararası görevidir.

Bu görev, gençliğin siyasal sorumluluğun orta yere çıkardığı bir görev olduğu kadar, bizzat kapitalist toplumda gençliğin yaşama koşullarının dayattığı bir durumdur. Gençlik, kendi özlük sorunlarını yani eğitim olanaklarına kavuşma, öğrenim özgürlüğü, bilimsel araştırma özgürlüğü, özgürce düşünebilme ve düşündüklerini özgürce açıklayabilme, örgütlenme ve eylem özgürlüğü, iş ve meslek sahibi olabilme v.s. gibi sorunları çözme mücadelesinde açıkça sınıf savaşının göbeğine düşmekte ve hakim sınıfların karşısında yer almaktadır. Bu nedenle gençliğin kendi sorunlarını çözmek için verdiği mücadele genel demokratik mücadelenin bir parçası olmaktadır.

Ülkemizde de tüm ilerici ve yurtsever gençlik anti-tekelci, anti-emperyalist ve anti-faşist mücadele hedefleri doğrultusunda savaşıyor. Bu platform, tüm gençliğin birleşebileceği ortak platformdur. Bugün sosyalist veya sosyal demokrat ayrımı yapılmaksızın saldırıların hedef aldığı «öğrenim özgürlüğü» ve «can güvenliği» için savaş bile böylesi bir platforma dayanmaktadır.

Demokrasi için savaş bir yandan faşizmin genel saldırısına karşı genel plânda tüm demokratik güçlerin ortak savaşı ile sürdürülürken, öte yandan her demokratik güç kendi mevziini sağlamlaştırmak zorundadır. Gençlik bir yandan genel demokratik mücadelede yerini alırken, öte yandan kendi özlük sorunları için savaşı gevşetmemek durumundadır. Ancak o zaman **daha geniş** gençlik yığınları eyleme çekilebileceği gibi faşizmin mevzileri tek tek ele geçirmesi de önlenmiş olur.

GAZİANTEP'DE BASKI ve TERÖR

(Baştarafı 3. sayfada)
güçlerden ayırmayı amaçlıyorlardı.

Bu kanlı oyunun, Devlet Güvenlik Mahkemeleri (DGM) Kanun Tasarısı'nın Parlamentoya getirildiği günlerde oynanması, egemen güçlerin bir diğer niyetini göstermesi açısından ilginçtir. DGM Savcısının o «korkunç» açıklamasının sonunda, DGM Kanun Tasarısı'nın çıkarılması gereği üzerinde durması da bu konuda bir ipucu vermektedir. Fakat, ilerici basın ve demokratik kuruluşlar bu oyunu açığa çıkarmıştır.

Hatırlanacağı gibi, 12 Mart faşizmi döneminde de, sıkıyönetimin uzatılmasından hemen önce gürültülü «Fırtına» tatbikatları yapılır, kamuoyu oluşturulmaya çalışılırdı. Aynı tipte oyun «acemice» bir kez daha sahneye konmuş, ancak bozulmuştur. Çünkü dönem, 12 Mart faşizmi dönemi değildir; bugün, demokratik güçler daha uyanık, daha güçlüdürler. Egemen burjuvazinin hesap edemediği, hesap etse bile engeleyemediği gerçek budur.

Bir diğer amaç olarak; egemen burjuvazi, gerici güçler, Gaziantep halkının ulusal bağımsızlıkçı, devrimci geleneğini yıkmak istiyorlardı. Kanlı terör hareketinden sonra yaratılan baskı havası, tam anlamıyla «ilân edilmemiş sıkıyönetim» havası idi. Bu havanın, faşist sürülerin yaşamasına uygun bir hava olduğunu, 12 Mart faşizmi döneminde yaşamıştık.

Şimdiye dek söylediklerimiz, sorunun sadece bir yanıdır. Madalyonun bir de diğer yüzü vardır.

Gaziantep'teki kanlı terör hareketi bir kez daha göstermiştir ki, işçi sınıfına ters, bozguncu akımlar tarihi işlevleri olarak egemen güçlerin değirmenine su taşırlar. Bozguncu akımlara kapılanların iyi niyetli, inanmış devrimciler olması, bu gerçeği değiştirmiyor. Dünya devrimci hareketinin ve Türkiye işçi sınıfı hareketinin tarihi de göstermektedir ki, işçi sınıfından, emekçi halk kitlelerinden kopuk, küçük burjuva öfkesinden kaynaklanan kişisel ve grupsal çıkışlar, ancak burjuvazinin işine yarar. Yerli ve yabancı sömürücü güçlere, egemenliği elinde tutanlara karşı «basit» bir direnişle yetinmek, sorunu çözümlemez. Önemli olan, soygun düzenine karşı emekçi halk kitlelerinde varolan muhalefeti devrimci bir birikime dönüştürmek, bu doğrultuda yığınları örgütleyip, birleştirebilmektedir. Asıl doğru olan yol budur ve doğru olduğu oranda da çetin bir yoldur. İşte, devrimciler bu yoldan yürümelidirler, yürüyeceklerdir. Çünkü, bu yol, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş yoludur.

Şunu unutmamak gerekir ki, küçük burjuva öfkesinden kaynaklanan kişisel ve grupsal çıkışlarla iktidarın alınabildiği tek bir ülke yoktur. Bunun tek bir örneği gösterilemez. Çünkü bu, tarihi gelişim açısından imkânsızdır.

SEÇİMLER VE KIBRIS

(Baştarafı 8. sayfada)
ler ilericilerin, yurtseverlerin sindirilmesi için işletilecektir. Denktaş Kıbrıs'ın bağımsızlığını ortadan kaldırmak için tüm çarelere başvuracaktır.

Bu durumda, seçimlerden sonra Demokratik ve ilerici güçlere düşen görev aralarındaki işbirliği ve dayanışmayı artırmak, işbirlikçi Denktaş iktidarına karşı eylem birliği yapmaktır. Denktaş iktidarının yıkılması ve onun yerine demokratik bir yönetimin işbaşına getirilmesi, Kıbrıs sorununun anti-emperyalist bir çözüme ulaştırılmasına yol açacaktır. Bu yönde verilecek kararlı mücadeleye Türkiyeli ilerici, yurtsever güçlerin de omuz vermesi dayanışmanın gereğidir. Bağımsız, bağlantısız, toprağı bütün, yabancı asker ve üslerden arınmış bir Kıbrıs, bölge halklarının tümünün yararınadır ve bölgede barışın sağlanması için önemli bir adımdır.

MC YIKILMALIDIR

(Baştarafı 9. sayfada)
bilmem, ben anlamam» demeyip, gençlerin haklı istemlerini desteklemek gerektiği, böylece kendi haklarını da savunacakları anlatıldı.

İTÖF : LEEDS'DEKİ «EĞİTİMDE EŞİTLİK» YÜRÜYÜŞÜNE KATILDI

İngiltere Hükümetinin, yabancı öğrencilerin okul ücretlerini artırmak için kanunlaştırmak istediği ırkçı tasarıları protesto etmek için 12 Mayıs günü Leeds'de bir yürüyüş yapıldı. Çok sayıda yerli ve yabancı öğrencinin katıldığı eylemde, yabancı öğrencilerin istemleri dile getirildi.

İTÖF'de eyleme yığınsal bir biçimde katıldı ve yürüyüş kolunun başını çekti.

EĞİTİMDE

(Baştarafı 12. sayfada)
sağlanamaz.

Toplumsal alt ve üst yapıda kalıcı ilerici mevzilerin kazanılması için halk kitlelerinin elinde dev bir silah olan, onları kendilerine mutlu, insancıl bir toplum yaratmaları için güçlendiren, BİLİMSEL SOSYALİZM düşüncesi ile yöneltilmek ZORUNLUDUR.

(Baştarafı 5. sayfada)
recinde elde edeceğimiz deneyler, genel merkezin ve DİSK'in yardımları kısa zamanda bu eksikliğimizi giderecektir.

Türkiye'de gençliğin durumu ve işçi sınıfıyla bağlantısı hakkındaki düşündükleriniz?

ZONGULDAK MADEN İŞÇİLERİ

Yurtsever gençlik, anti-faşist mücadelede işçi sınıfının safında daha geniş yığınlar halinde katılmaktadır. Anayurdun heryerinde anti-faşist mücadeleye sempati besleyen gençler hızla çoğalıyor. Onlar kendilerine iş bile sağlayamayan işbirlikçi burjuvazinin iktidarının kendilerinin aleyhinde olduğunu görüyorlar. Bugün bu gençleri hızlı bir şekilde örgütlemek için ciddi bir şekilde çalışmak gerekiyor.

İşbirlikçi burjuvazinin arkadan saldırıları daha başarılı oluyor. Ters akımlar yoluyla sürdürdüğü kampanya ile gençleri parçalıyor. Anti-faşist mücadele ancak işçi sınıfının öncülüğünde yığınsal çıkışlarla kazanılabilir.

Halbuki ters akımlar tarafından yığından koparılan gençler ya terörizme ya da pasifizme itilmekte, hatta belirli bir kesimi faşistlerle işbirliği yapmaktadır.

Sapık akımlar gençlik üzerindeki etkilerini yitirmeye başladılar. Çünkü gençler edindikleri tecrübelerle gerçeği daha iyi görebiliyorlar. İşçi sınıfı gücünü ve kararlılığını ortaya koyarak, gençlerin gerçek kurtuluşa giden yolu görmelerine yardım ediyor.

YEMEN DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ :

EĞİTİMDE DEMOKRATİK DEĞİŞİKLİKLER

Kasım 1967 sonunda anavatanın güneyindeki halkımız, Ulusal Cephe Politik Örgütü liderliği altında, silahlı savaş sonucu, uğraşının hedeflerinden ilkini elde etti, bağımsızlığını kazandı.

Yönetici ekonominin yıkıntılarından geçen ekonomik bağımsızlık tarafından desteklenmedikçe, feodalizm ve komprador sektörün çıkarları sona erdirilmedikçe ve üretken bir endüstriyel ve tarımsal ekonomi kurulmadıkça politik bağımsızlık yeni sömürgeciliğin tehdidine açık olabilirdi. Bu uğraş, feodal ve burjuva ideolojisi kalıntılarına karşı sürekli savaşımla, ilerici kültürün ve bilimsel sosyalizm ideolojisinin yayılmasıyla beraber yürütülmeliydi. Eğitim yöntemi devrimin çocuklarına ve eğitim sistemi içinde halkın tüm çocuklarını da içeren, ilerici eğitim sağlamak için önemli ve en temel role sahipti. Sağcı güçler, bağımsızlığı takiben 22 Haziran 1969'a kadar iktidarı elde ettilerdiyse de eğitimin soylu hedeflerini gerçekleştirmeyi kendi çıkarlarına uygun bulmadılar. Yemen öğrenci hareketi, halk kitleleriyle birlikte sağcı eğilimin yıkılması için kavga verdi ve Ulusal Cephe Politik Örgütü liderliği altında 22 Haziran 1969'da sonuca vardı, böylece devrimin görevlerinin bütünlenmesi için yeni alanlar açıldı.

22 Haziran 1969'u takiben ülkemizdeki devrim yeni bir aşamaya girdi ve politik, toplumsal ve ekonomik alanlarda, geniş halk kitlelerinin çıkarlarına uygun yapıda bir dizi cesur ilerleyici önlemler alındı. Bunlar, millileştirmeyi, yoksul köylü ve tarım işçilerinin ayaklanmalarıyla feodalizmin yıkılmasını, ulusal demokratik devrim aşamasının ve Egemen Halk Meclisinin kuruluş anayasasının yürürlüğe girmesini, içte ve dışta bilimsel politika uygulanmasını ve bunun gibi

teorik ve politik düzeylerde birçok devrimci önlemleri ve kararları içeriyordu.

22 Haziran 1969 düzeltme hareketini takibeden tüm değişimler eğitim üzerinde olumlu etkilerde bulundu. Bilimsel sosyalizmin ilkeleri üzerinde biçimlendirilen 26/1969 No-lu yasanın kabulüyle açık bir ilerici eğitim felsefesi formüle edildi.

Yemen anavatanının güneyinde tüm halk çocuklarına eğitim hakkı ilkesine göre, kırlarda ve kentlerde sayıca büyük eğitim yayılması sağlandı. Geriliğin acı mirası sonucu kızlarda sağlanan eğitimsel çoğalmanın erkeklerde sağlanan düzeye erişmemesine rağmen bu yükselme kızları ve erkekleri birlikte etkiledi. Benzer olarak eğitim sisteminin kendisi de güncel değişimlere uyabilmesi için değiştirildi.

EĞİTİMİN TÜM BÖLÜMLERİNDE BAŞARILAR

Ülkemizdeki ilköğretim, demokratik eğitim için temel olduğu ve takibeden bölümlerdeki başarılar için ilk yol olduğu için büyük gelişmelere uğradı. Sömürgeciliğin eğitim politikasının en temel niteliklerinden biri kentler ve kırlar, erkeklerle kızlar arasındaki fırsat eşitliği bakımından olan ayrılıktı. Aşağıdaki karşılaştırmalı istatistik durumu daha açık yapar:

İlk sınıfa alış	1966/67	1972/73	Artış	Yüzdesi
Erkekler	12,677	33,360	20,683	% 163,15
Kızlar	3,277	9,693	6,416	% 195,78
İlköğretimdeki toplam kayıtlı öğrenci				
Erkekler	39,762	123,350	85,588	% 210,22
Kızlar	10,166	33,590	23,424	% 230,41

Yukarıdaki sayılar Cumhuriyetin her alanında yayılan ilköğretim patlamasını gösteriyor.

Teknik ve iş eğitimine özel olarak eğilen Devrimci Hükümet —Haziran 1969 düzeltme hareketini takiben— 1969/70 yıllarında olduğu gibi, ilkokul öğretmenlerini eğitimsel, akademik ve yöntemsel olarak yetiştirmek için eğitim enstitüleri kurdu. Hükümet, ayrıca üç bölümlü (mekanik, ticaret ve yapı) bir teknik enstitü, orta öğretim düzeyinde, tarım devriminin gereği olan kadroları yetiştirmek için bir tarım enstitüsü kurduğu gibi bir sağlık ve insangücü enstitüsü, bir balıkçılık enstitüsü ve bir de Toplumsal Bilimler Enstitüsü kurdu. Tüm bu enstitüler, özel niteliklere sahip ve diğer yanda ileri düzeyde uzmanlıklar için temel olacak, değişik alanlarda kadrolar yetiştiriyor.

İngiliz sömürgeciliği sınırlı anlayışta ve çıkarlarının yürütülmesi için özel tipte çalışan kadrolarla gereklerini tatmin ettiğinden, yüksek nitelikte kadro yetiştirmeyi asla sömürgeciliğinin çıkarlarına uygun görmüyordu ve daha da ötesi sömürgecilik tarafından yaratılan koşulların yüksek nitelikteki kadrolara acil bir gereksinmesi yoktu. Nitekim yüksek öğrenimin geçmiş 131 yılda, sömürge tahakkümünü ve sağcı gerici iktidarı kapsayan dönemde, ihmal edilmiş olması tuhaf gelmemeli. Herhangi bir yüksek öğrenim sadece üniversite öğrenimleri için yurtdışına gönderilen feodal ağa, komprador burjuvazi ve yüksek devlet görevlileri çocukları için bir ayrıcalıktı.

EĞİTİM BİR HAKTIR, AYRICALIK DEĞİL

Ülkemizdeki devrim sadece yeni kuşakların eğitimini düzenlemekle kalmadı, eğitim fırsatlarını tüm halk çocukları için kullanılır hale getirdi ve onları öğrenimlerine devam etmeleri için cesaretlendirdi. Kıt, zorlukla elde edilebilir kaynakların yanısıra büyük materyelli olanaklar bu iş için kullanıldı. Devrim, nüfusun erkeklerinin yüzde 90'ını, kadınların yüzde 95'ini oluşturan, toplumsal durumları nedeniyle eğitimin dışında kalmış sömürge - şeyh bölgelerindeki halka özel ilgi gösterdi. Devrim kendini onların okumamışlığını ortadan kaldırmaya adadı, böyle yaparak da halktan coşkun yanıt gördü. Okumamışlıkla savaş merkezlerinin sayısı 1972/73'de 169'u bulmuştu. Şimdilerde, kır ve kentlerde okumamışlığın tümden kökünü kazımak için geniş, örgütlü bir kampanyanın hazırlıkları yürütülüyor. Ülkemizdeki eğitim alanında başarılan nicel patlama hiç bir zaman bir son olamaz. Daha da önemlisi, nitel değişikliğin nicel değişikliklerle hedeflerde, yöntemlerde ve yollardaki beraberliğini ilgilendirir, böylece eğitim halk kitlelerinin somut ve soyut ilerlemesini yöneten, amaç dolu ekonomik ve toplumsal değişimlerle bağdaşabilir. Miras kalan müfredat programı, onu ülkemizin şimdiki durumuyla ve gelecekteki görünümüyle aynı çizgiye getirmek için yoğun ve ciddi bir şekilde gözden geçiriliyor. Benzer olarak ülkemiz görevlerini olanaklı olduğu kadar tam yerine getirmelerinde onları güçlendirmek için öğretmenlerin geliştirilmesi ve yenilenmesinde çabalı bir hareketliliğe tanık oluyor.

TOPLUMSAL VE EKONOMİK DEĞİŞİMLERE GÖRE EĞİTİMİN ÖZÜ VE YÖNETİM

Eğitimin özü çok çekmiş halk kitlelerinin çıkarları için yürütülen toplumsal ve ekonomik değişimlere uygunca sürekli olarak iyileştiriliyor ve böylece eğitim ülkede tanık olunan toplumsal ve ekonomik gelişmenin gereksinmelerini sağlayacak duruma geliyor.

Demokratik öğretim yönetimi yaratma uğruna ülkemizdeki Devrim genel ve yüksek öğretim kurumları için bir dizi yönetmelik ve kılavuz yayınladı. Öncü örgütleri **—Yemenli Öğrenciler Genel Ulusal Birliği—** okul ve kolej yönetimindeki kurullarda üyelik yoluyla tüm öğrencileri temsil ediyor. Ayrıca öğrencilerimiz, yeni kuşakların yetiştirilmesi temelinde hazırlanan ilerici nitelikteki eğitim politikasının planlanmasına ve yürütülmesine katılıyorlar. Öğrencilerimiz okul yönetimlerinden en yüksek eğitim üst kuruluna kadar her yerde temsil ediliyorlar.

Eğitim alanındaki bu değişiklikler ülkede sürmekte olan toplumsal ve ekonomik gelişmelerle doğrudan bağlıdır.

Deneylerimiz doğruluyor ki öğretimin demokratikleştirilmesi İLERİCİ toplumsal ve ekonomik atılımlar için yürütülen kavgayla bağlı olmalıdır ve toplumun altyapısında derin değişimlerle sağlamlaştırılıp, somutlaştırılmadıkça öğretimin demokratikleşmesi asla

«Devamı 11. sayfada»

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No : 33 - 35/11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Yazışma adresi: P.K. 914, Sirkeci - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ İst. Dağıtımı / Ege Dağıtımı: DATİC / Ankara Dağıtımı: Ankara Dağıtım ★ Dizgi tertip: Başaran, Baskı: Ufuk Matbaası ★ Son baskı : 19 Haziran